

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Ekonomická fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2014

Pavel Jirek

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Ekonomická fakulta

Katedra strukturální politiky EU a rozvoje venkova

Bakalářská práce

Možnosti zlepšování kvality veřejné správy ze strukturálních fondů

Vypracoval: Pavel Jírek

Vedoucí práce: Ing. Jana Žlábková, Ph.D.

České Budějovice 2014

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2012/2013

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Pavel JIREK**
Osobní číslo: **E11556**
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Strukturální politika EU pro veřejnou správu**
Název tématu: **Možnosti zlepšování kvality veřejné správy ze strukturálních fondů**
Zadávající katedra: **Katedra strukturální politiky EU a rozvoje venkova**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cíl práce:

Komplexní seznámení se systémem veřejné správy v České republice, s fondy Evropské unie a postupem při získání dotace z těchto fondů. Zkoumání možností využití strukturálních fondů orgány veřejné správy se zaměřením na projekty realizované v rámci municipalit s vazbou na banku jako financujícího partnera. Posouzení realizovaných projektů z hlediska jejich přínosu.

Metodika práce:

1. Studium odborné literatury - vysvětlení základních pojmů; schéma veřejné správy v České republice a podstata jejího financování.
2. Regionální a strukturální politika EU; zjištění konkrétních oblastí podpory pro veřejnou správu.
3. Vyhledávání projektů financovaných ze strukturálních fondů.
4. Zhodnocení a závěry - posouzení vybraných projektů s ohledem na přínos pro život v obci, regionu či celém státě.

Rámcová osnova:

1. Úvod, 2. Systém veřejné správy v České republice a její financování, 3. Fondy a operační programy EU, 4. Dotace z fondů EU, 5. Projekty financované ze strukturálních fondů, 6. Závěr, 7. Použitá literatura.

Rozsah grafických prací: dle potřeby
Rozsah pracovní zprávy: 40-50 stran, dle možností
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická
Seznam odborné literatury:

1. DVOŘÁK, Pavel. *Veřejné finance, fiskální nerovnováha a finanční krize*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck Praha, 2008. 344 s. ISBN 978-80-7400-075-1.
2. EDWARDS, Mary E. *Regional and urban economics and economic development: theory and methods*. Boca Raton: Auerbach Publications, 2007. 752 s. ISBN 978-0-8493-8317-5.
3. HAMERNÍKOVÁ, B., A. MAAYTOVÁ a kol. *Veřejné finance*. Praha: ASPI, 2007. 364 s. ISBN 978-80-7357-301-0.
4. KOUDELKA, Zdeněk. *Samospráva*. Praha: Linde Praha, a.s., 2007. 397 s. ISBN 978-80-7201-665-5.
5. PROVAZNÍKOVÁ, Romana a Olga SEDLÁČKOVÁ. *Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2009. 304 s. ISBN 978-80-247-2789-9.

Jiné zdroje:

<http://www.mfcr.cz/>
<http://www.strukturalni-fondy.cz/>
<http://www.euroskop.cz/>
<http://www.euractiv.cz/>
<http://www.osf-mvcr.cz/>

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jana Žlábková
Katedra strukturální politiky EU a rozvoje venkova

Datum zadání bakalářské práce: 30. listopadu 2012
Termín odevzdání bakalářské práce: 30. dubna 2014

17
doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
STUDENTSKÁ 13 (25)
370 05 České Budějovice

doc. Ing. Eva Cudlínová, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 27. března 2013

Prohlášení:

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce a to – v nezkrácené podobě – elektronickou cestou ve veřejné přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací These.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

20. května 2014

Pavel Jirek

Poděkování:

Děkuji Ing. Janě Žlábkové, Ph.D. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

Obsah

Úvod	3
Literární rešerše	4
1 Veřejná správa	4
1.1 Veřejné finance	6
1.2 Přístupy k modernímu řízení veřejné správy	6
2 Česká veřejná správa v kontextu vstupu do Evropské unie	8
2.1 Zásady regionální politiky	9
3 Fondy Evropské unie	10
3.1 Fond soudržnosti (Kohezní fond)	10
3.2 Strukturální fondy	11
3.3 Operační programy (OP)	12
3.4 Zjednodušený postup získání dotace z fondů Evropské unie	13
4 Výhled na programové období 2014 – 2020	15
5 Strategie Smart Administration	17
5.1 Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby	17
Metodika a cíle	20
Technika přípravy literární rešerše	20
Analytická část	21
6 O eGovernmentu obecně	22
7 Elektronický podpis	23
8 Projekt eGON	23
8.1 Czech POINT	25
8.2 Komunikační infrastruktura veřejné správy (KIVS)	27
8.3 Zákon o eGovernmentu	28
8.4 Základní registry veřejné správy	28
9 Klaudie	29
10 Datové schránky	30
10.1 Výhody a nevýhody datových schránek	31
11 Národní digitální archiv	32
12 Centrální registr administrativních budov (CRAB)	33

13	eGovernment a Češi	33
13.1	Konkrétní zlepšení veřejné správy v ČR v duchu Smart Administration z pohledu občana.....	35
14	Ostatní projekty realizované v katastrálním území municipalit	38
14.1	Systémová podpora rozvoje meziobecní spolupráce v ČR v rámci území správních obvodů obcí s rozšířenou působností	38
14.2	Podpora v oblasti strategického řízení a plánování na úrovni krajů a krajských úřadů	39
14.3	Zajištění vzdělávání v eGovernmentu pro ORP Milevsko	40
14.4	Další skupina projektů realizovaná v rámci municipalit	41
15	Diskuze	42
15.1	Zákon o státní službě	44
	Závěr.....	46
	Summary.....	47
	Keywords	47
	Seznam literatury	48
	Seznam obrázků	52
	Seznam grafů	53

Úvod

Členství České republiky v Evropské unii v posledních letech stále více polarizuje naši společnost. Částečně to může být způsobeno snahou o ovlivňování členských států prostřednictvím centralizace rozhodovacích pravomocí a také informacemi, které se občané dozvídají z médií. V některých případech se totiž jedná o skutečnosti, které jsou interpretovány značně zjednodušeně, nebo jsou uváděny bez příslušných souvislostí. V případě Evropské unie se nejčastěji hovoří o přebujelém byrokratickém aparátu a také pomalé reakci celého společenství na cyklické oživení ekonomiky. Tato práce neupozorňuje na nedostatky a možné budoucí problémy Evropské unie, ale poukazuje na nabídky, kterých veřejná správa, potažmo municipality v České republice využily a měly by jich využívat i v budoucnu.

Cílem práce je popsat možnosti využití evropských fondů pro zkvalitnění veřejné správy a zlepšení prostředí v našich samosprávných celcích. Informace jsou uvedené do vzájemných souvislostí a vycházejí ze systémového uspořádání veřejné správy v České republice a ze základů, na kterých stojí samotná Evropská unie. Teoretickou část doplňuje část analytická, která popisuje konkrétní výsledky spolupráce České republiky a Evropské unie dosažené za přispění národních, ale hlavně nadnárodních zdrojů. Kromě samotné Evropské unie a samospráv se na mnohých projektech podílejí rovněž soukromé subjekty – banky. Limity práce představuje nedostupnost informací, které podléhají bankovnímu tajemství a také skutečnost, že v nastávajícím programovém období 2014 – 2020 dojde v regionální politice k řadě změn, které jsou teprve projednávány a schvalovány. Možným přínosem této práce je skutečnost, že podává základní přehled o veřejné správě a jejím vztahu ke strukturálním fondům a může tak posloužit pro hlubší studium zkvalitňování veřejné správy v České republice.

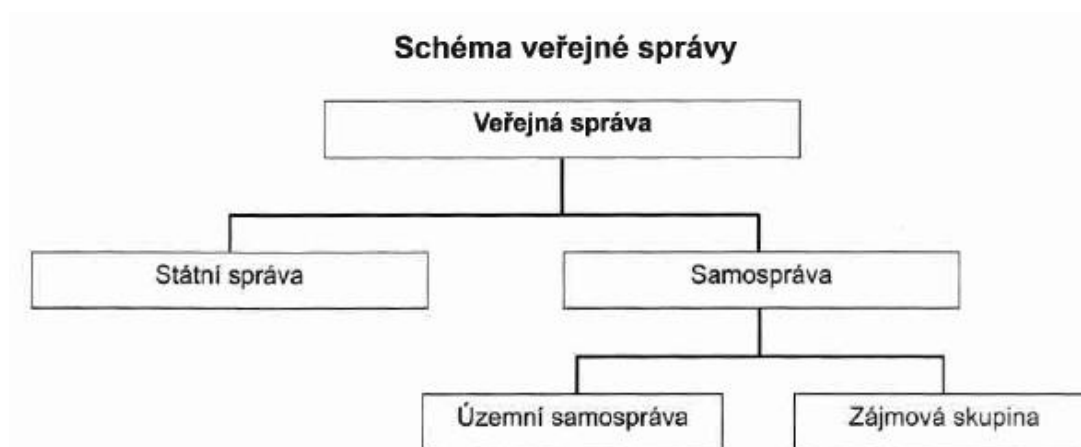
Literární rešerše

1 Veřejná správa

Pod obecným pojmem správa je chápána „určitá lidská činnost, jejímž smyslem a podstatou je zabezpečování výkonu a řízení určitých záležitostí. (...)“ (Dvořák, b.r.) Pokud jsou tyto záležitosti prováděny na centrální úrovni, tedy jedná-li se o činnosti směřující k blahu celé společnosti, hovoříme o veřejné správě.

Veřejnou správu je možné definovat také jako systém tvořený dvěma subsystemy. První subsystem představuje státní správa, a druhý samospráva. Státní správu vykonává stát prostřednictvím institucí k tomu zřízených a samospráva v tradičním pojetí představuje výsledek delegování správy na jiné nestátní subjekty. Samospráva vykonává své záležitosti v rámci předpisů stanovených zákonem, a to samostatně, vlastním jménem a za pomoci získaných prostředků. „Může mít podobu územní a zájmové samosprávy.“ (Provazníková, 2009: 11) Územní samospráva zastupuje zájmy určitého území, potažmo osob zde sídlících. Samospráva zájmová existuje proto, aby hájila společné zájmy různých skupin osob. Jde například o profesní komory. Takto definovanou veřejnou správu znázorňuje následující schéma.

Obrázek 1: Schéma veřejné správy

Zdroj: Provazníková, 2009

Uvedené schéma by mohlo být ještě doplněno obousměrnou šipkou znázorňující vazby mezi státní správou a samosprávou. Státní správa totiž reguluje činnosti samosprávy prostřednictvím zákonů, dále kontroluje soulad rozhodnutí samosprávy s těmito zákony a zajišťuje samosprávám finanční prostředky ze státního rozpočtu. Státní správu tvoří vláda, ministerstva a další ústřední orgány jako například Český statistický úřad, Český úřad zeměměřičský a katastrální, Státní úřad pro jadernou bezpečnost a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. „Mezi nejdůležitější úkoly ministerstev a dalších ústředních orgánů patří naplňování platných zákonů a usnesení vlády včetně zpracovávání analýz výsledků dosahovaných ve svěřené oblasti, vytváření koncepce daných oblastí, návrhy zákonů, případně vypracovávání stanovisek k dalším zákonům, které mají určitý vztah k jejich působnosti.“ (Dvořák, b.r.)

Územní samosprávu vymezuje Ústava České republiky. Existuje zde tzv. dvoustupňový systém. Základní jednotkou je obec a druhým stupněm je kraj. Ještě podrobněji definuje územní samosprávu Zákon č. 128/2000 Sb., podle kterého je obec „základním územním samosprávným společenstvím občanů; tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce.“ Zmíněný zákon dále doplňuje: „Obec, která má alespoň 3 000 obyvatel je městem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády.“

Pro praxi je dále důležité, že jak kraj, tak i obec jsou veřejnoprávní korporace s vlastním majetkem, které vystupují v právních vztazích svým jménem a nesou odpovědnost, která z těchto vztahů vyplývá. V některých publikacích se lze při vymezování veřejné správy v souvislosti s územní samosprávou setkat také s pojmem územní státní správa. Jedná se vlastně o pojem popisující závislost mezi územními celky a státem. Zjednodušené řečeno jde o to, že obce a kraje vykonávají řadu úkolů státní správy v přenesené působnosti prostřednictvím obecních a krajských úřadů. Obce se tedy ještě dále dělí podle rozsahu úkolů, který jim byl svěřen. Jedná se o tyto kategorie obcí: obec, obec s matričním úřadem, obec se stavebním úřadem, obec s pověřeným obecním úřadem a obec s rozšířenou působností. Úplný výčet všech kompetencí obcí lze nalézt v zákonech a odborných knihách.

V úvodu je zmíněn termín municipality, nicméně informace o krajích jsou spíše doplňkem, a pokud je v textu uveden pouze termín obec, je to z praktických důvodů a pro zachování čitelnosti a srozumitelnosti. Termín obec tak má v této práci rozšířený význam: obec = město = samospráva.

1.1 Veřejné finance

Lze tedy zobecnit, že ve státech existuje veřejná správa, která provádí určité kroky za celou společnost. Zpravidla se veřejná správa člení na několik úrovní, mezi kterými existují určité vazby a tyto úrovně plní úkoly ve prospěch občanů. Jestliže tedy existuje systém, který se takto stará, tak potřebuje ke svému fungování peníze. A právě veškeré finanční vztahy a operace, které probíhají mezi orgány veřejné správy navzájem a mezi těmito orgány a ostatními subjekty, jako jsou například domácnosti, firmy a neziskové organizace, se označují jako veřejné finance. Tyto prostředky slouží k poskytování veřejných statků, k vyplácení různých transferů a ke stimulaci ekonomických subjektů k určitému chování. Aby mohly být tyto činnosti profinancovány, vzniká ve státě rozpočtová soustava. Jejím úkolem je tedy vytvořit dostatečný objem veřejných příjmů, ze kterých budou následně financovány veřejné výdaje.

Veřejné výdaje mohou být dvojí, a sice transfery a dále pak výdaje na nákup statků a služeb. Mezi transfery patří například starobní a invalidní důchody, podpora v nezaměstnanosti a sociální dávky. Výdaje na nákup statků a služeb představují položku, díky které je financována například oblast obrany, dopravy, zdravotnictví, školství a státní správy.

1.2 Přístupy k modernímu řízení veřejné správy

1.2.1 New public management

Současný světový pohled na veřejnou správu vychází z tzv. koncepce New public management. Je to výsledek ekonomické recese a z toho plynoucí krize sociálního státu v 70. letech 20. století.

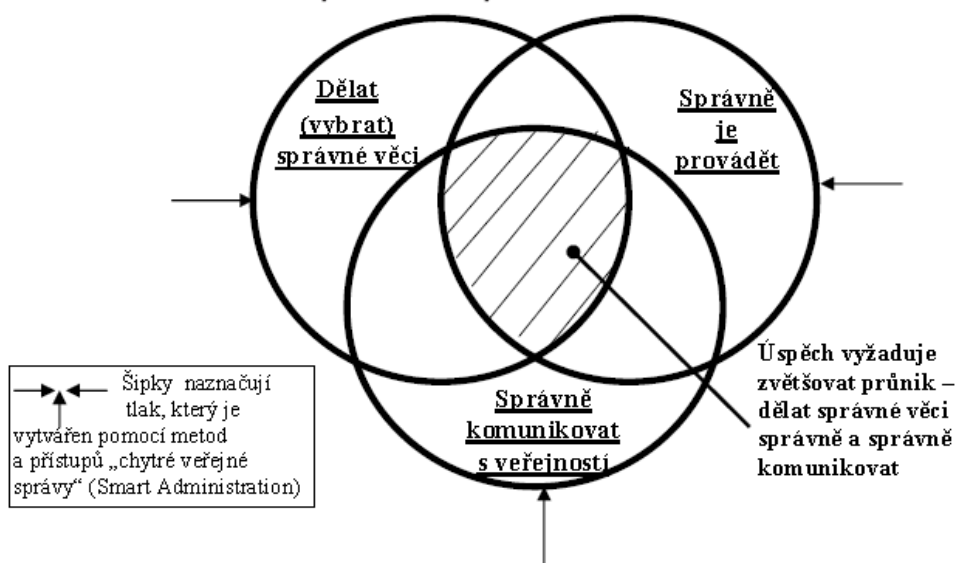
Zjednodušeně řečeno došlo k tomu, že stát najednou nedokázal úspěšně zajišťovat plnou zaměstnanost, dostačující podmínky ve zdravotnictví, sociálních službách a v oblasti vzdělání. Řešením této krize byla například liberalizace zahraničního obchodu, deregulace vnitřních trhů a vytváření pobídek pro zahraniční investory. Nové přístupy a nová řešení v souvislosti s měnícími se podmínkami na trhu bylo nutné prosadit i ve veřejné správě. Koncepce New public management je tedy charakteristická pronikáním „prvků řízení ze soukromého sektoru a podnikání do veřejné správy a do poskytování veřejných služeb.“ (Čmejrek, Kopřiva, 2007: 13). Tyto prvky mají zajistit, aby veřejná správa a územní celky fungovaly výkonně, kvalitně a efektivně. Hlavními představiteli koncepce byli Ronald Regan a Margharet Thatcherová. (Půček, Ochrana a kol., 2009)

1.2.2 Good Governance (dobrá veřejná správa)

Na koncepci New Public Management navazuje přístup Good Governance. Podle tohoto přístupu má tzv. dobrá veřejná správa vycházet z kvalitní legislativy a dále má splňovat také požadavky hospodárnosti a účinnosti. Půček, Ochrana a kol. (2009) v knize *Chytrá veřejná správa* doplňují koncepci Good Governance o *Model „dělat správné věci správně“*, na kterém podstatu Good Governance vysvětlují a dávají ji do souvislosti se strategií Smart Administration, která představuje komplexní prioritu nového pojetí veřejné správy v členských zemích Evropské unie.

Model „dělat správné věci správně“ shrnuje, že klíčem k moderní, výkonné a efektivní veřejné správě na místní, regionální i celostátní úrovni je vybrat a prosadit správné investice, správnou legislativu a účinná opatření. Tyto aspekty musejí být ale také citlivě prováděny a správně komunikovány veřejnosti. Prakticky jde o to, aby se vybraly nejpotřebnější záležitosti, které budou prováděny efektivně, v přiměřených lhůtách a také hospodárně s tím, že bude umožněna participace veřejnosti, které budou záměry a výsledky správně komunikovány. Model „dělat správné věci správně“ představuje snadno zapamatovatelný a účinný pilíř, na kterém lze vystavět novou, moderní, efektivní a hospodárnou veřejnou správu.

Obrázek 2: Model "dělat správné věci správně"

Zdroj: Půček, Ochraňa a kol., 2009

2 Česká veřejná správa v kontextu vstupu do Evropské unie

Se vstupem České republiky do Evropské unie přibyla možnost využít evropské nadnárodní zdroje nejen k financování veřejné správy, ale i podnikatelských činností. Tyto zdroje neboli fondy představují nicméně pouze jeden z mnoha nástrojů celé Evropské unie. Všechny její činnosti, takzvané politiky, zasahují do různých oblastí řízení členských států a jsou výsledkem jejich participace a delegování pravomocí. Práce je zaměřena pouze na jednu z těchto politik, a sice politiku hospodářské a sociální soudržnosti, která bývá někdy nazývána také kohezní, strukturální či regionální. „Jejím cílem je snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů. Dále podporuje harmonický, vyvážený a udržitelný rozvoj ekonomických činností, vysokou úroveň zaměstnanosti, rovnost mezi muži a ženami a vysokou úroveň ochrany a zlepšování životního prostředí.“ (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2009)

2.1 Zásady regionální politiky

Aby mohlo být vytyčeného cíle dosaženo, funguje tato politika podle určitých zásad (principů). Je možné zobecnit, že z těchto principů vychází rovněž samotné využívání strukturálních fondů. Jedná se o princip programování, koncentrace, princip partnerství, adicionality, princip monitorování a vyhodnocení, a dále o princip solidarity a subsidiarity.

2.1.1 Princip programování

Princip programování znamená, že pomoc je realizována na základě zpracovaných strategických dokumentů, ve kterých se identifikují klíčové problémy a uvádí se časový rozvrh pro alokaci finančních prostředků.

2.1.2 Princip koncentrace

Princip koncentrace vyjadřuje soustředění největšího objemu prostředků do regionů s nejvážnějšími problémy, díky čemuž bude maximalizován užitek a rovněž bude snadnější provádět následnou kontrolu.

2.1.3 Princip partnerství

Partnerství v kohezní politice znamená, že pomoc ze strany Evropské unie není samozřejmá, ale vyžaduje také aktivní spolupráci ze strany členských států a konečných příjemců podpory.

2.1.4 Princip adicionality (doplňkovosti)

Záměrem regionální politiky je také mobilizace národních zdrojů, tudíž prostředky poskytnuté ze společného rozpočtu Evropské unie mají pouze doplňkový charakter. Díky tomu, že se na financování podílí také regionální, místní či privátní zdroje, je zajištěna vyšší efektivnost ve využívání poskytnutých prostředků.

2.1.5 Princip monitorování a vyhodnocení

Tam, kde se hospodaří s penězi, je nutná rovněž důsledná kontrola. Proto i regionální politika má nastavené určité kontrolní mechanismy.

Jedná se o průběžné sledování a vyhodnocování prováděných opatření a celkové efektivnosti vynakládaných prostředků.

2.1.6 Princip solidarity

Na tomto principu je založen vlastně celý integrační proces evropských států. Členské státy přispívají finančními prostředky, v míře úměrné svému hrubému národnímu produktu, do rozpočtu Evropské unie a vyspělejší státy tak pomáhají, v rámci principu hospodářské a sociální soudržnosti, státům a regionům zaostávajícím.

2.1.7 Princip subsidiarity

Princip subsidiarity znamená, že opatření regionální politiky by měla vycházet z podnětů vzešlých od co nejnižších rozhodovacích úrovní, tedy těch, které jsou nejbližší občanům. Právě regiony a obce přesně vědí, které problémy jejich území trápí a co konkrétně by se dalo zlepšit.

Samotné přerozdělování finančních prostředků, tedy vlastní realizace politiky hospodářské a sociální soudržnosti, se děje prostřednictvím různých fondů.

3 Fondy Evropské unie

Fond představuje souhrn majetku určený pro konkrétní účel. (Linhart, 2004) Toto vymezení fondu je známé i ze sféry mimo Evropskou unii – například lidé žijící v nájemních bytech přispívají do tzv. fondu oprav, nebo firmy jsou povinny ze zákona mít své rezervní fondy pro případ nenadálých událostí. Evropská unie má několik těchto nástrojů, přičemž nejvýznamnější je Fond soudržnosti a strukturální fondy.

3.1 Fond soudržnosti (Kohezní fond)

Tento fond byl zřízen v roce 1993 za účelem pomoci chudším státům. Jsou z něj financovány velké investiční projekty infrastrukturního rázu se zaměřením na dopravu a ochranu životního prostředí.

Jedná se například o výstavbu a opravy silnic, dálnic a železnic a z oblasti životního prostředí o výstavbu větrných elektráren, čištění odpadních vod a výsadbu regenerační zeleně.

3.2 Strukturální fondy

Finanční pomoc z této skupiny fondů není určena pro státy, nýbrž je směřována přímo do rozpočtu jednotlivých správních celků (regionů), které jsou chudé nebo nějak znevýhodněné. Jedná se například o „venkovské a problémové městské oblasti, upadající průmyslové oblasti, oblasti s geografickým nebo přírodním znevýhodněním, jako například ostrovy, hornaté oblasti, řídce osídlené oblasti a pohraniční regiony.“ (Ministerstvo pro místní rozvoj, b.r.) Peníze ze strukturálních fondů jsou čerpány v rámci tzv. programových období, což jsou sedmileté cykly, pro které se stanovují cíle a priority, které se členské státy snaží naplňovat. Evropská unie má dva strukturální fondy, a sice Evropský fond pro regionální rozvoj a Evropský sociální fond.

3.2.1 Evropský fond pro regionální rozvoj

Podle objemu peněz se jedná o ten větší ze strukturálních fondů. Nicméně jsou z něj podporovány investiční projekty spíše menšího rozsahu zaměřené na modernizaci a posilování hospodářství. Jedná se například o výstavbu nižších tříd silnic a železnic, odstraňování ekologických zátěží, regeneraci brownfields, rekonstrukci kulturních památek, podporu inovačního potenciálu podnikatelů a zavádění služeb elektronické veřejné správy.

3.2.2 Evropský sociální fond

Tento fond financuje tzv. neinvestiční projekty, tedy takové, které nejsou zaměřeny na výstavbu či nákupy hmotných statků.

Podporuje především aktivity v oblasti lidských zdrojů. Konkrétně se jedná o rekvalifikace nezaměstnaných, zavádění speciálních programů pro osoby se zdravotním postižením a etnické menšiny, ale také o stáže studentů a zavádění moderních způsobů organizace práce a podnikání. Z hlediska zlepšování kvality veřejné správy je tento fond významný, neboť podporuje vzdělávání a zaškolování úředníků, politiků a dalších státních zaměstnanců v souladu s měnícími se okolnostmi.

3.3 Operační programy (OP)

V rámci všech fondů Evropské unie jsou stanoveny ještě tzv. operační programy, které v celém dotačním procesu představují klíčovou složku. Jedná se o strategické dokumenty určující oblast, do které směřují konkrétní finanční prostředky. Tyto dokumenty rovněž uvádějí, jaké jsou priority dané oblasti a které subjekty mohou o pomoc požádat. Realizace politiky hospodářské a sociální soudržnosti se totiž řídí takzvaným principem programování, který spočívá v tom, že „projekty nejsou k financování vybírány nahodile, ale podle toho, zda pomáhají odstraňovat problémy identifikované ve strategických dokumentech.“ (Ministerstvo pro místní rozvoj, b.r.)

Operační programy jsou pro přehlednost ještě rozděleny do logických celků, takzvaných prioritních os, z nichž každá osa zahrnuje specifickou oblast podpory. Prostřednictvím těchto operačních programů naplňuje Evropská unie tři cíle stanovené v rámci celé politiky hospodářské a sociální soudržnosti v programovém období 2007 – 2013. Jedná se o cíl Konvergence, cíl Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost a cíl Evropská územní spolupráce.

3.3.1 Konkrétní programy pro čerpání prostředků veřejnou správou v období 2007 – 2013

Orgány veřejné správy v programovém období 2007 – 2013 čerpaly nebo stále čerpají finanční podporu z Evropské unie zvláště prostřednictvím dvou programů. Tím nejvýznamnějším nástrojem, který slouží pro rozvoj a zlepšování veřejné správy, je Integrovaný operační program, umožňující využívání prostředků z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Tento program byl připraven Ministerstvem pro místní rozvoj ve spolupráci s Ministerstvem vnitra, Ministerstvem práce a sociálních věcí, Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem kultury. „V rámci Integrovaného operačního programu se integruje několik tematických oblastí podpory, které musí být z hlediska kompetencí, subsidiarity a dělby práce zajišťovány z centrální úrovně orgány státní správy nebo orgány územní samosprávy.“ (Ministerstvo vnitra ČR, 2010) Integrovaný operační program je určen k financování investičních neboli tvrdých projektů. Jeho zaměření je na oblast technické infrastruktury.

Jedná se zvláště o zavádění služeb elektronické veřejné správy (eGovernment) a dále o podporu cestovního ruchu, kulturního dědictví, služeb zaměstnanosti a bezpečnosti.

Druhým významným operačním programem, ze kterého orgány veřejné správy jednotlivých regionů v programovém období 2007 – 2013 čerpají, je OP Lidské zdroje a zaměstnanost. Prostřednictvím tohoto programu lze ve vztahu k veřejné správě financovat především oblast vzdělávání úředníků a politiků.

3.4 Zjednodušený postup získání dotace z fondů Evropské unie

V rámci zachování kontinuity informací následuje nyní samotný postup získání dotace z fondů Evropské unie uvedený ve zjednodušeném rozsahu. Hned na úvod je třeba zmínit, že proces nebude rozebrán do všech jeho detailů, a to proto, že je velice časově a administrativně náročný.

Vzhledem ke zmíněné náročnosti se municipality v praxi obracejí na specializovanou firmu, která veškeré záležitosti vyřídí. Žadatel pouze konkretizuje svůj záměr a v ideálním případě inkasuje peníze.

Fáze získání dotace:

- Na počátku je myšlenka, která má nějakým způsobem zlepšit život v dané obci. Tuto myšlenku je třeba zpracovat do podoby takzvaného projektového záměru. Jeho zpracování by se mělo držet kontextu, že Evropská unie podporuje veřejně prospěšné projekty, které přispějí ke zlepšení sociálního a ekonomického prostředí. V projektovém záměru by mělo být jasně formulováno, co chce municipalita projektem řešit, jaké vyvine aktivity k jeho naplnění, jaké budou výstupy a v neposlední řadě také hrubý nástin rozpočtu na daný záměr.
- Dalším důležitým bodem je volba vhodného zdroje financování. Znamená to vyhledat si věcné vymezení jednotlivých operačních programů a nalézt ten, do jehož působnosti uvažovaný projektový záměr spadá.

Pokud žadatel nalezne správný operační program, ještě to nutně neznamená, že z něj bude moci čerpat. Do některých operačních programů se například samosprávy jako žadatelé ani nemohou přihlásit, neboť jsou určeny jen pro podnikatelské subjekty.

Žadatel musí rovněž počítat s tím, že dotace jsou většinou vypláceny zpětně, tudíž je třeba mít na realizaci projektu dostatek vlastních či jiných cizích zdrojů. Tato skutečnost představuje u některých operačních programů dokonce podmínku podání žádosti.

- Třetí fází je samotné zpracování žádosti o dotaci podle pravidel stanovených Evropskou komisí. „Jedná se zejména o formu a způsob předložení žádosti, jaké podkladové materiály jsou pro její zpracování důležité a které povinné a nepovinné přílohy (...) mají být k žádosti doloženy.“ (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2007) Tyto informace získá žadatel z příruček, které jsou ke konkrétnímu operačnímu programu vydávány.

Žádosti se vyplňují v elektronické podobě většinou prostřednictvím internetové aplikace BENEFIT. Tato aplikace je určena žadatelům v programovém období 2007 – 2013 a přístup k ní je možný přes portál www.eu-zadost.cz/uvod.aspx

- Dalším krokem, který je nezbytný k tomu, aby se žadatel vyhnul případným pozdějším komplikacím a průtahům, je zevrubná kontrola žádosti. Jedná se o kontrolu jak z hlediska obsahového, tak formálního.

K projektové žádosti jsou obvykle vyžadovány různé studie a analýzy, například, zda je projekt životaschopný, zda nepoškozuje životní prostředí nebo analýza nákladů a přínosů.

- Následuje předložení zpracované žádosti do takzvané výzvy. Jedná se o časově vymezený úsek (v řádu týdnů až měsíců) určený k podávání žádosti o dotaci pro konkrétní vyhlášenou oblast podpory. Aby mohl být projekt úspěšně přihlášen, je zapotřebí sledovat, jaké výzvy aktuálně probíhají a jaké budou vyhlášeny v nejbližší budoucnosti. Tyto informace je možné nalézt například na adrese: <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Kalendar-akci>.

- Poté, co vyprší termín konkrétní výzvy, podléhají všechny žádosti podrobné kontrole. Po kontrole následuje klíčová fáze, kdy spolu projekty v rámci vyhlášené výzvy soutěží o přidělené finanční prostředky. Jsou stanovena určitá hodnotící kritéria a projekty, které z této „soutěže“ vyjdou vítězně, jsou doporučeny ke schválení.

S úspěšným žadatelem uzavírá řídicí orgán daného operačního programu smlouvu o financování, která vymezuje výši dotace a stanovuje také některé povinnosti pro žadatele. Po podpisu smlouvy se žadatel stává příjemcem podpory.

- Nyní navazuje samotná realizace projektu přesně tak, jak byl popsán v žádosti. V průběhu realizace je nutné předkládat monitorovací zprávy a po kompletním či dílčím dokončení se předkládá závěrečná zpráva se žádostí o platbu, ve které se hodnotí dosažené výsledky. Projekt podléhá po několik dalších let kontrolám ze strany příslušných institucí zaměřených na monitorování využití a udržitelnosti. V případě nesplnění některého z ukazatelů může být příjemce v krajním případě požádán o vrácení dotace nebo její části.

4 Výhled na programové období 2014 – 2020

V době psaní této práce probíhá na půdě Evropské komise intenzivní vyjednávání o finální podobě nového programového období. Pro toto období budou vyčleněny tzv. Evropské strukturální a investiční fondy (ESIF).

Jedná se o nástroje, prostřednictvím kterých bude podporována politika soudržnosti, politika rozvoje venkova a Společná námořní a rybářská politika. Tyto ESIF budou tvořeny Evropským fondem pro regionální rozvoj (ERDF), Evropským sociálním fondem (ESF) a dále Fondem soudržnosti, Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova a Evropským námořním a rybářským fondem. Zaměření těchto fondů se příliš nezmění a konkrétně tedy ERDF „bude soustředěn zejména na podporu produktivních investic převážně pro malé a střední podniky, budování infrastruktur pro základní služby občanům a podnikatelům, investice do výzkumu a vývoje, do zajištění vnitřního potenciálu regionů a pro vytváření sítí, spolupráce a výměnu zkušeností.“ (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2014)

Cílem ESF pak bude „podpořit vysokou úroveň zaměstnanosti a kvalitních zaměstnání, mobilitu pracovních sil, povzbudit k vyšší úrovni vzdělávání a výcviku, podporovat rovnost pohlaví, rovné příležitosti a nediskriminaci a podpořit sociální začleňování a boj s chudobou.“ (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2014) Zmíněné fondy by měly přispět k tomu, aby se podařilo naplnit strategii Evropa 2020. Ta má přeměnit Evropskou unii v inteligentní a udržitelnou ekonomiku, která podporuje začlenění a vykazuje vysokou míru zaměstnanosti, produktivity a také sociální soudržnosti. O této strategii není nutné v souvislosti se zaměřením práce dále pojednávat, její znění a konkrétní stanovené cíle jsou k dispozici například zde: <http://www.msmt.cz/mezinarodni-vztahy/strategie-evropa-2020>

Společně s novým programovým obdobím by mělo přijít výrazné zjednodušení v systému operačních programů a vytvoření jednotné aplikace, prostřednictvím které by žádost o dotaci podávali všichni žadatelé bez ohledu na operační program. Další viditelnou změnou je snížení počtu cílů kohezní politiky na dva. Bude se jednat o cíl Investice pro růst a zaměstnanost a cíl Evropská územní spolupráce. S největší pravděpodobností se také zmenší objem prostředků, které bude moci Česká republika získat. V období 2007 – 2013 to bylo 26,7 mld. eur, pro roky 2014 – 2020 se hovoří o 20,5 mld. eur. (Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2014) Dále by měl být kladen větší důraz na to, aby projekty přispívaly ke zvyšování konkurenceschopnosti České republiky. Toho se má dosáhnout výrazným posílením investic do oblasti výzkumu a vývoje.

Z hlediska veřejné správy bude největší změnou zrušení dosavadních regionálních operačních programů (ROP). Stav, kdy každý region soudržnosti měl svůj ROP, bude nahrazen jedním Integrovaným regionálním operačním programem. Vzhledem ke zpoždění ve vyjednávání by první výzvy mohly být vyhlášeny ve čtvrtém čtvrtletí roku 2014.

5 Strategie Smart Administration

V rámci politiky hospodářské a sociální soudržnosti, konkrétněji pro členské státy čerpající finanční prostředky z cíle Konvergence, byla jako jedna z priorit stanovena Evropskou unií takzvaná strategie Smart Administration. To v překladu znamená chytrá veřejná správa.

Cílem této strategie je zlepšit výkonnost veřejné správy v jednotlivých regionech Evropské unie. Zavádění chytré veřejné správy v rámci cíle Konvergence povede také, podle nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, ke zlepšení podmínek pro růst a zaměstnanost méně rozvinutých regionů.

Pro realizaci tohoto cíle přijala vláda České republiky v roce 2007 dokument *Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby*. Podtitul tohoto dokumentu je *Strategie realizace Smart Administration v období 2007 – 2015*.

5.1 Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby

Cílem tohoto dokumentu, respektive této české strategie pro efektivní veřejnou správu, je „zajistit koordinovaný a efektivní způsob zlepšování veřejné správy a veřejných služeb s využitím prostředků ze strukturálních fondů v programovém období 2007 – 2013.“ (Vláda ČR, 2007) Dokument také uvádí, že tohoto cíle bude dosaženo prostřednictvím operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost, Integrovaného operačního programu a také národních zdrojů České republiky.

Tato česká strategie rovněž uvádí trojí vizi, která má být pro rok 2015 za pomoci evropských peněz naplněna.

- „Veřejná správa v ČR je primárně pojata jako služba občanovi, naplňuje principy dobrého vládnutí, funguje efektivně a výkonně.“
- „Veřejné služby jsou klientsky orientovány, naplňují očekávání občanů, flexibilně reagují na jejich potřeby a fungují hospodárně.“
- „Veřejná správa a veřejné služby přispívají ke zvyšování konkurenceschopnosti české ekonomiky a zvyšování kvality života obyvatel ČR.“ (Vláda ČR, 2007)

Konkrétní suma, kterou v letech 2007 – 2013 Ministerstvo vnitra na projekty chytré veřejné správy rozděljuje, činí téměř 13 mld. Kč. (Ministerstvo vnitra ČR, 2014) Další čísla vypovídající o dosavadní implementaci opatření chytré veřejné správy jsou taková, že ke dni 19. 5. 2014 se jedná o 649 projektů, které byly podpořeny z IOP a OP LZZ částkou 14,7 mld. Kč. (Ministerstvo vnitra ČR, 2014)

5.1.1 Hexagon veřejné správy

Česká strategie *Efektivní veřejná správa a přátelské služby* navrhuje pro pohled na reformu veřejné správy model hexagonu. Je to proto, aby k principu zavádění Smart Administration bylo přistupováno systematicky a komplexně s ohledem na všechny klíčové oblasti veřejné správy. Viz následující obrázek.

Obrázek 3: Hexagon veřejné správy

Zdroj: Vláda ČR, 2007

Hexagon má šest vrcholů, přičemž všechny jsou navzájem provázány. Jedná se o klíčové oblasti, které participují na reformě veřejné správy podle principu Smart Administration. Následuje popis toho, jak by tyto klíčové oblasti v efektivně fungující veřejné správě měly vypadat.

Legislativa – jde o základ kvalitní veřejné správy, který vláda používá pro ochranu základních společenských hodnot a k ovlivňování chování občanů.

Znakem kvalitní legislativy je to, že nezpůsobuje zbytečnou byrokratickou zátěž a je co nejjednodušší a všem srozumitelná.

Občan – na občana je třeba nahlížet jako na váženého klienta veřejné správy. Je nutné, aby byl pro občana styk s úřady co nejjednodušší a aby mu neznepříjemňovaly život nadbytečnou regulací. Zároveň je třeba učinit fungování veřejné správy průhledné a umožnit občanovi participaci na jejích rozhodnutích.

Finance – otázce financování by měla být věnována zvýšená pozornost zvláště se zřetelem na alokaci zdrojů mezi jednotlivými prioritami veřejné správy a také s ohledem na nákladovou efektivnost.

Technologie – je třeba využít moderních komunikačních technologií, které přinesou minimalizaci zátěže pro všechny zúčastněné strany, aby se usnadnila komunikace občana s úřady a také vzájemná komunikace úřadů. Rovněž je výhodné použití těchto technologií s ohledem na hospodárné využívání finančních zdrojů.

Úředník – na úředníky by podle této strategie mělo být nahlíženo všude stejně bez ohledu na resort, ve kterém působí a „musí být vyžadována vysoká kvalita jejich výkonu a průběžného vzdělávání.“ (Vláda ČR, 2007)

Organizace – jedná se o nalezení správného místa, tedy úrovně, na které bude daná agenda vykonávána a také způsobu jakým bude vykonávána. Podstatou efektivního fungování veřejné správy je zásada „obíhají informace, nikoliv občan.“

5.1.2 Hexagon jako řešení

Státní správa i územní samospráva v České republice prostřednictvím tohoto modelu potřebují vyřešit řadu problémů. Východiskem pro jejich řešení se může stát právě uvědomění si synergického efektu, který je možné v takto pojaté veřejné správě vyzorovat. Konkrétními záležitostmi k řešení je například zvýšení atraktivnosti státní správy jako zaměstnavatele, zavedení důsledného systému kontroly vynakládání finančních prostředků, úprava složitého a roztržitého právního řádu, modernizace informačních technologií a implementace moderních metod řízení.

Při pohledu na územní samosprávu je třeba vyřešit zvýšení kvalifikace a kompetentnosti dotyčných zaměstnanců, různorodou kvalitu poskytovaných služeb, motivující systém odměňování a nefungující spolupráci s podnikateli a neziskovými organizacemi při rozvoji obce.

Metodika a cíle

V úvodu je zmíněn hlavní cíl této práce, a sice poukázat na možnosti, které Evropská unie nabízí pro zlepšení kvality ve veřejné správě. S ohledem na komplexnost informací v teoretické části je stručně rozebrána samotná podstata veřejné správy a její financování.

V návaznosti na to následuje náhled na politiku Evropské unie, přiblížení strukturálních fondů, prostřednictvím kterých Evropská unie pomáhá členským státům a regionům, a princip Smart Administration a jeho české pojetí.

Analytická část popisuje konkrétní výsledky spolupráce nadnárodních, národních a soukromých subjektů, které prostřednictvím finančních prostředků přispívají ke zkvalitňování veřejné správy a také životních podmínek v obcích a městech. K projektům realizovaným za přispění evropských dotací je připojen také vlastní komentář s ohledem na přínosy.

Technika přípravy literární rešerše

Podklady potřebné pro teoretickou část jsou získány z odborných publikací a také z internetových stránek, na kterých lze vzhledem k tématu a měnícím se skutečnostem najít vždy aktuální informace. Technika zpracování respektuje návaznost a posloupnost informací. Práce je koncipována tak, aby srozumitelnou formou nabídla základní vhled do problematiky veřejné správy v kontextu Evropské unie a mohla být východiskem pro hlubší studium. Veškerá data jsou zpracována v programu Microsoft Word 2007.

Analytická část

Na poměrně detailní teoretické vymezení veřejné správy a jejího financování v rámci začlenění České republiky do Evropské unie nyní navazují konkrétní projekty, které vedly ke zlepšení v systému veřejné správy a také v našich městech a obcích. Vzhledem ke skutečnosti, že většina projektů financovaná ze strukturálních fondů bývá dlouhodobou investicí, nabízejí orgánům veřejné správy a zvláště pak obcím svou pomoc také bankovní ústavy. Pro mnoho obcí by totiž bylo zpracování a realizace projektů bez pomoci cizího kapitálu nedosažitelné. Je to dáno principem spoluúčasti a zpětného vyplácení dotací.

Spojení municipalit a bank na poli evropských financí je zajímavé i z pohledu samotné podstaty – soukromý a veřejný sektor spolupracují ve prospěch veřejného blaha. U bankovních ústavů je možné vysledovat dvojí přístup k samosprávám v souvislosti s čerpáním dotací. Jedná se o předfinancování a spolufinancování. Předfinancování znamená, že banka pomůže municipalitám překonat časový nesoulad mezi potřebou prostředků na krytí způsobilých výdajů a čerpáním dotace. Zjednodušeně řečeno, jedná se o to, že pokud samospráva nemá peníze na to, aby uhradila náklady spojené s projektem, které budou později kryty dotací, mohou jí banky poskytnout úvěr (krátkodobý či střednědobý). O spolufinancování hovoříme v případě, že banka formou střednědobého až dlouhodobého úvěru pokryje ty výdaje, které by jinak municipalita musela zaplatit „ze svého,“ neboť se na ně dotace nevztahuje.

Analytická část rozebírá především konkrétní zlepšení, která do veřejné správy České republiky přinesla implementace strategie Smart Administration pod záštitou Evropské unie. K této implementaci docházelo postupně od roku 2007, přičemž z hlediska časové posloupnosti existovala v České republice již dříve určitá opatření zaměřená na zlepšení kvality veřejné správy a usnadnění přístupu občanům.

Česká republika sama totiž zaváděla ještě před vstupem do Evropské unie určité prvky elektronické veřejné správy (eGovernmentu). Konkrétně kolem roku 2000. Některé níže uvedené funkcionality tedy nejsou přímo výsledkem implementace strategie Smart Administration, která byla vyhlášena později, ale jsou v souladu s jejím duchem.

Na některé součásti elektronické veřejné správy, které dnes v České republice fungují, tedy nebyla čerpána podpora ze strukturálních fondů, ale jedná se o základy, na které bylo možné navázat.

6 O eGovernmentu obecně

Elektronická veřejná správa neboli eGovernment je vlastně výsledek nového způsobu uvažování o poskytování veřejných služeb. Jaroslav Čmejrek a Radek Kopřiva ve skriptech *Základy veřejné správy* přičítají tento nový způsob uvažování tlakům procesů globalizace. eGovernment je možné chápat jako jeden dílek skládačky nového pojetí veřejné správy. Samotná myšlenka využití nových komunikačních technologií ve veřejné správě pochází z Velké Británie. (Uhlířová, 2012)

eGovernment lze definovat například jako „využívání informačních technologií veřejnými institucemi pro zajištění výměny informací s občany, soukromými organizacemi a jinými veřejnými institucemi za účelem zvyšování efektivity vnitřního fungování a poskytování rychlých, dostupných a kvalitních komunikačních služeb.“ (Lidinský, Švarcová, Budiš, Loebl, Procházková, 2008: 7)

Elektronizace veřejné správy v České republice představuje obecně poměrně novou záležitost. Základem pro její rozvoj je Zákon č. 365/2000 Sb. Zavádění eGovernmentu u nás v počátcích koordinovalo dnes již zaniklé Ministerstvo informatiky, jehož agenda byla později rozdělena mezi různá ministerstva. Konkrétně oblast eGovernmentu přešla pod Ministerstvo vnitra. Samotné počátky eGovernmentu lze ovšem vysledovat ještě před vznikem tohoto ministerstva v roce 2003. Jedná se o elektronické podatelny, které přijímají podání občanů opatřená elektronickým podpisem.

Tyto elektronické podatelny měly být na orgánech veřejné správy zřízeny na základě nařízení vlády č. 304/2001 Sb., kterým se provádí zákon č. 227/2000 Sb., toto nařízení bylo později zrušeno a nahrazeno nařízením 495/2004 Sb. Následuje popis jednotlivých součástí eGovernmentu v České republice.

7 Elektronický podpis

Samotný základ elektronické komunikace s úřady, respektive řešení konkrétních záležitostí vychází z principu, že elektronický dokument musí, stejně jako jeho papírová podoba, zachytit obsah právního úkonu a určit osobu, která tento právní úkon učinila. K jednoznačnému určení osoby v komunikaci s úřady přes internet se používá takzvaný elektronický podpis. Elektronický podpis obsahuje elektronické identifikační údaje autora, které jsou k dokumentu připojeny. Tímto podpisem je zajištěna autentičnost a integrita zprávy a zároveň nepopíratelnost odpovědnosti podepsané osoby.

Princip elektronického podpisu spočívá ve vytvoření otisku zprávy a jejím zašifrování. Příjemce zprávy ji dešifruje a v případě, že je dešifrovaný otisk shodný, je jasné, že zpráva nebyla od okamžiku podepsání pozměněna (integrita) a že zprávu opravdu podepsala daná osoba (autentičnost). Celý proces tvorby, přenosu a ověření elektronického podpisu je samozřejmě složitější, ale v souvislosti s tématem práce jej není nutné rozebírat.

8 Projekt eGON

Jak bylo naznačeno v předchozích kapitolách, v souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie a s jejím požadavkem na efektivní a přátelské pojetí veřejné správy v členských zemích, bylo nutné k celému tomuto přerodu přistoupit komplexněji. Současnou elektronizaci veřejné správy v České republice zastřešuje tzv. projekt eGON. „Projekt eGON byl zahájen na konci roku 2006 a představuje komplexní projekt elektronizace veřejné správy, jehož hlavním cílem je usnadnění života občanům a zvýšení efektivity veřejné správy díky důmyslnému využití informačních technologií.“ (Ministerstvo vnitra ČR, 2014) Ministerstvo vnitra České republiky na svých internetových stránkách přirovnává tento projekt k živému lidskému organismu, který má několik částí. Všechny tyto části spolu souvisejí a jejich fungování se navzájem podmiňuje.

Jedná se jistě o zapamatovatelnou formu prezentace, která běžnému občanovi elektronickou veřejnou správu přibližuje. eGON je tedy v přeneseném významu tvořen prsty, oběhovou soustavou, srdcem a mozkem. Pro lepší představu přikládám obrázek.

Obrázek 4: eGON jako živý organismus

Zdroj: Ministerstvo vnitra České republiky

Prsty eGONa jsou tvořeny tzv. Czech POINTy neboli soustavou kontaktních míst. Oběhová soustava v přeneseném významu představuje datovou počítačovou síť, kterou je veřejná správa propojena. Srdcem eGONa, které jej přivádí k životu, je Zákon č. 300/2008 Sb., nazývaný též jako zákon o eGovernmentu. Mozkem celého organismu jsou pak tzv. Základní registry, tedy databáze o občanech a státních subjektech. V eGONově organismu to funguje tak, „že prsty ucítí podnět, vyšlou signál do mozku, ten informaci vyhodnotí, správný orgán rozhodne a zpětně informuje prsty o tom, co mají dělat. Informace letí přímo, bez křížovatek, slepých cest a zbytečných průtahů.“ (Ministerstvo vnitra ČR, 2010) Dále následuje detailnější popis jednotlivých eGONových prvků.

8.1 Czech POINT

Obrázek 5: Logo Czech POINT

Zdroj: Ministerstvo vnitra České republiky

Tento projekt má za cíl zredukovat byrokracii ve vztahu státu k občanům. Má za úkol odstranit nutnost návštěvy několika úřadů kvůli vyřízení jednoho požadavku.

„Cílem projektu Czech POINT je vytvořit garantovanou službu pro komunikaci se státem prostřednictvím jednoho universálního místa, kde je možné získat a ověřit data z veřejných i neveřejných informačních systémů, úředně ověřit dokumenty a listiny, převést písemné dokumenty do elektronické podoby (...), získat informace o průběhu správních řízení ve vztahu k občanovi a podat podání pro zahájení řízení správních orgánů.“ (Ministerstvo vnitra ČR, b.r.) V konečné fázi projektu bude možné, aby občané vyřizovali své záležitosti z domova prostřednictvím internetu i bez nutnosti návštěvy Czech POINTu.

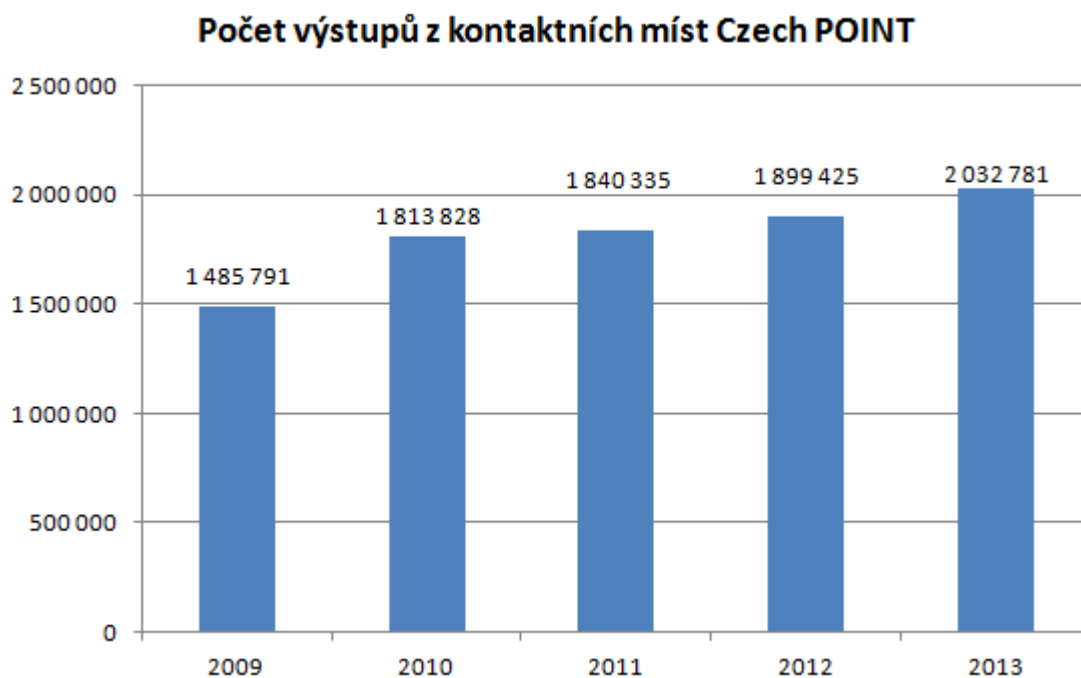
Samotný název je tvořen anglickým slovem Czech znamenající „český“ a POINT, což v překladu znamená „bod.“ Nicméně slovo POINT je v tomto případě zkratka pro **P**odací **O**věřovací **I**nformační **N**árodní **T**erminál. Seznam konkrétních kontaktních míst je možné nalézt na internetových stránkách www.czechpoint.cz. V současnosti jich je více než 7 100 a jedná se o obecní a městské úřady, magistráty, krajské úřady, pobočky České pošty, pracoviště Hospodářské komory ČR a notářů.

8.1.1 Statistiky využívání a umístění kontaktních míst Czech POINT

Společně s rostoucím počtem kontaktních míst v jednotlivých letech a také rozšiřující se škálou poskytovaných služeb, se obyvatelé České republiky postupně naučili pracovišť Czech POINT využívat.

Následující graf ukazuje počty vydaných výstupů za uplynulých pět let. Roky 2007 a 2008 nejsou do grafu zahrnuty, neboť se jednalo spíše o pilotní provoz. V roce 2007 šlo o desítky tisíc a v roce 2008 o stovky tisíc výstupů vydaných občanům.

Graf 1: Počet výstupů z kontaktních míst Czech POINT v letech 2009 - 2013

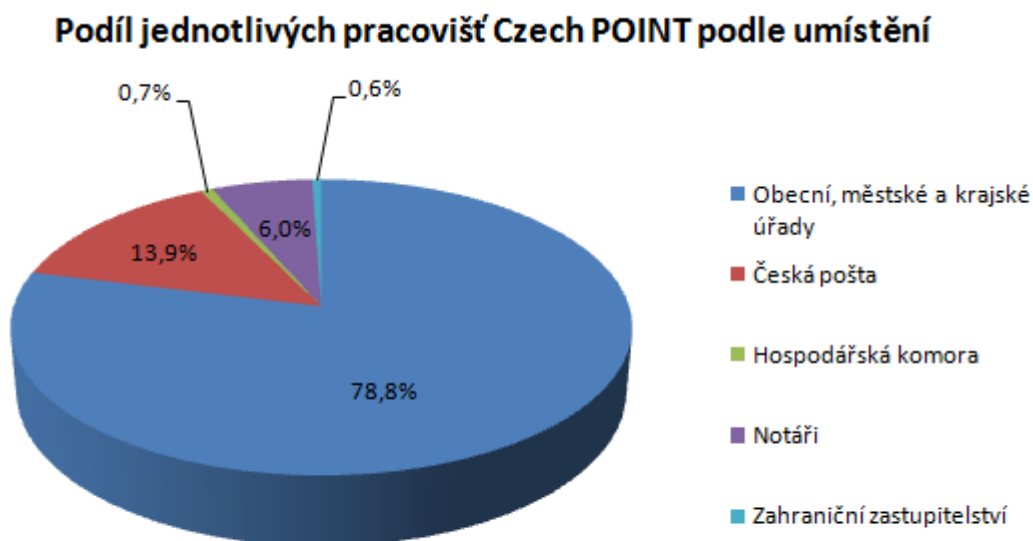

Zdroj: Ministerstvo vnitra České republiky, vlastní zpracování.

V grafu jsou sečteny veškeré výstupy v jednotlivých letech bez ohledu na jejich charakter. Jedná se o výpisy z katastru nemovitostí, obchodního a živnostenského rejstříku, dále z rejstříku trestů, registru řidičů a seznamu kvalifikovaných dodavatelů. Údaje zahrnují rovněž konvertované dokumenty z elektronické do listinné a z listinné do elektronické podoby a také žádosti o zřízení datové schránky a o výpis ze základních registrů.

Následující graf ukazuje podíl jednotlivých institucí se službou Czech POINT na jejich celkovém počtu.

Graf 2: Podíl jednotlivých pracovišť Czech POINT podle umístění

Zdroj: Ministerstvo vnitra České republiky, vlastní zpracování

Nejvíce pracovišť, která poskytují komunikaci se státem prostřednictvím jednoho místa, se přirozeně nachází na obecních, městských a krajských úřadech. Druhé místo patří pobočkám České pošty a třetím nejrozšířenějším typem pracoviště se službou Czech POINT jsou sídla notářů. Obecně se mi služba jeví jako nejdostupnější na pobočkách České pošty vzhledem k jejich počtu a příznivé otevírací době.

8.2 Komunikační infrastruktura veřejné správy (KIVS)

V pojetí eGONa jako živého organismu představuje tato datová síť jeho oběhovou soustavu. KIVS zajišťuje propojení sítí a systémů do společného prostředí. Budování jednotné datové sítě bylo zahájeno v roce 2007, kdy existovaly různé datové linky od jednotlivých ministerstev a úřadů.

V zájmu efektivního fungování tedy bylo nutné tyto datové linky sjednotit na společný standard a také odstranit monopol poskytovatelů datových služeb. KIVS tedy zajišťuje bezpečné uchovávání citlivých údajů a hlavně jejich transport mezi orgány veřejné správy a občany.

8.3 Zákon o eGovernmentu

Zákon č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů eGONa oživuje, je jeho srdcem. Tento zákon nazývaný též zkráceně zákon o eGovernmentu vytvořil samotné podmínky pro komunikaci mezi úřady a občany a umožnil vedení elektronických spisů ve správních řízeních.

8.4 Základní registry veřejné správy

Bez informací by eGON nemohl existovat, byl by jen souborem dílčích skutečností. Teprve informační základ mu dává smysl. Takzvané základní registry veřejné správy představují samotné databáze informací o státních i nestátních subjektech. Základní registry pracují s tzv. referenčními údaji. „Ve své podstatě jde o údaj, který bude přebírán ze systému základních registrů a v příslušných agendách se bude využívat jako údaj zaručený, platný a aktuální, bez nutnosti jeho ověření.“ (Ministerstvo vnitra ČR, 2010) V praxi to znamená, že všichni úředníci veřejné správy rovnou vidí daný údaj ve svých systémech, nedojde tedy k tomu, že bude nutné údaj ručně zadávat a od občana zjišťovat další informace.

Pokud tedy například občan změní adresu trvalého bydliště, navštíví pouze příslušný městský či obecní úřad, kde tuto změnu ohlásí a ostatní úřady si již tuto informaci předají prostřednictvím základních registrů. Například o svatbě nemusejí občané orgány veřejné moci informovat vůbec, protože po zapsání do matriky tuto informaci získají příslušné úřady díky základním registrům. Existují čtyři typy základních registrů. Registr obyvatel (ROB), registr práv a povinností (RPP), registr osob (ROS), registr územní identifikace, adres a nemovitostí (RÚIAN). „Registr obyvatel pod ministerstvem vnitra shromažďuje údaje o fyzických osobách (příjmení, jméno, datum narození, doručovací adresa apod.).“ (IOP – kvalita života, 2012 – 2014) Registr osob, spravovaný Českým statistickým úřadem, je zaměřen na ekonomické jednotky: živnostníky, firmy, občanská sdružení, orgány veřejné moci a organizační složky zahraničních právnických osob. Registr územní identifikace, adres a nemovitostí v gesci Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního je tvořen údaji o základních územních a správních celcích. Registr práv a povinností v kompetenci ministerstva vnitra mimo jiné garantuje oprávněnost při nakládání s údaji o fyzických nebo právnických osobách. Na bezpečnost dat v těchto registrech dohlíží Úřad pro ochranu osobních údajů.

Tyto registry doplňuje ještě tzv. převodník identifikátorů fyzických osob, který je klíčový pro ochranu osobních údajů. Převodník nahrazuje používání rodného čísla jako identifikačního znaku občana systémem bezvýznamových identifikátorů, které se budou pro každou agendu lišit. V praxi tak není možné, aby úředník při znalosti jednoho identifikátoru vyhledal informace o obyvateli v jiné, než spravované agendě.

Projekt základních registrů realizovaný mezi lety 2008 až 2012 byl z velké části financován ze strukturálních fondů EU. Celkový rozpočet přesáhl 3 mld. Kč a Evropská unie se prostřednictvím Evropského fondu pro regionální rozvoj, konkrétně Integrovaného operačního programu podílela na celkových nákladech 2,6 mld. Kč. (IOP – kvalita života, 2012 - 2014)

9 Klaudie

Druhým symbolem eGovernmentu v České republice je Klaudie. V přeneseném významu se jedná opět o živý organismus, konkrétně o partnerku eGONa.

Obrázek 6: Klaudie a eGON jako partneři

Zdroj: Ministerstvo vnitra České republiky

Klaudie zabezpečuje spíše technickou a technologickou stránku fungování elektronické veřejné správy. Tento projekt je založen na tzv. cloud computingu čili sdílení hardwaru a softwaru pomocí sítě. Jedná se o využívání centrálních úložišť dat a vzdáleného přístupu k nim, tedy o ryze technologickou záležitost, jejíž dosah na zkvalitňování veřejné správy není pro běžného občana příliš hmatatelný.

Informace o eGONovi a Klaudii jsou nejsnadněji dostupné z oficiálních internetových stránek Ministerstva vnitra České republiky, které v přílišné snaze o přiblížení a zjednodušení těchto principů předkládá občanovi místy poměrně nevhodné definice. Jeden příklad za všechny: „Dospěli jsme k myšlence eGONa oženit a nalézt mu ženskou s barákem. Musí být milá, nenáročná, s vlastními příjmy a eGONovi bude ráda bez odmlouvání a zbytečných prostojů poskytovat všechny služby.“ (Ministerstvo vnitra ČR, 2011) Taková prezentace hlavních součástí eGovernmentu je spíše nedůstojná než pomáhající k pochopení.

10 Datové schránky

Obrázek 7: Logo datové schránky

Zdroj: Ministerstvo vnitra České republiky

V souvislosti se snahou o efektivní veřejnou správu a s ohledem na vývoj nových komunikačních technologií, byly zákonem v roce 2009 zavedeny tzv. datové schránky. Jejich správcem je Ministerstvo vnitra České republiky a provozovatelem Česká pošta. Jedná se o elektronická úložiště, na která se doručují dokumenty orgánů veřejné moci a zároveň je možné orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky dokumenty v elektronické podobě zasílat. Je to způsob, který je rovnocenný klasickému způsobu doručování zásilek v listinné podobě a v některých případech jej dokonce nahrazuje. Konkrétně se jedná o všechny orgány veřejné moci a právnické osoby, pro které je komunikace prostřednictvím datových schránek povinná. Pro občany a živnostníky je zřízení datové schránky dobrovolné s tím, že pokud si datovou schránku zřídí, tak obce, města, krajské úřady, ministerstva, finanční úřady, živnostenské úřady a další orgány jsou ji povinny vůči nim používat. Jedna podobnost s listinnou formou zásilky zde ovšem zůstává, a sice že dokument zaslaný do datové schránky se po 10 dnech považuje za doručený, a to i v případě, že si ji majitel nekontroluje.

Datová schránka není obdoba e-mailu, tudíž nelze komunikovat například s konkrétním úředníkem, ale pouze s úřadem jako celkem. Datová schránka nepředstavuje jakousi nadstavbu e-mailu, jedná se o samostatný prostředek komunikace. Zcela zásadní skutečností při elektronické komunikaci obecně je hledisko bezpečnosti a důvěryhodnosti. E-mail totiž běžně neumožňuje ověřit totožnost odesílatele a má rovněž nižší stupeň zabezpečení proti neoprávněnému přístupu. Další nevýhodou e-mailu je například možnost, že se zpráva vrátí jako nedoručitelná, protože příjemce bude mít zaplněnou e-mailovou schránku nebo velikostní omezení týkající se přílohy, kterou lze e-mailem odeslat.

10.1 Výhody a nevýhody datových schránek

Na základě dostupných informací o datových schránkách jsem sestavil následující přehled o jejich výhodách a nevýhodách.

Výhody:

- rychlejší a pohodlnější způsob než osobní návštěva úřadu
- možnost vyřešit záležitost ještě poslední den lhůty z jakéhokoliv místa, kde je připojení k internetu
- jistota bezpečného odeslání
- za odesílání a přijímání dokumentů touto cestou se nic neplatí
- možnost vzájemné obchodní komunikace uživatelů datových schránek prostřednictvím poštovních datových zpráv (zpoplatněno)

Nevýhody:

- považování zprávy za doručené již 10. den
- po uplynutí 90 dnů od doručení (počítáno od přihlášení oprávněného uživatele) je zpráva automaticky smazána, pokud si uživatel nezaplatí službu archivace zpráv
- pokud má fyzická osoba zřízenou datovou schránku, nemá úřad již povinnost posílat korespondenci poštou

I přes zmíněné nevýhody představují datové schránky pro elektronickou veřejnou správu klíčovou složku v komunikaci.

11 Národní digitální archiv

S úkoly veřejné správy obecně úzce souvisí potřeba uchovávání dokumentů. Způsob archivace listinné podoby je nasnadě, ovšem s nástupem elektronické komunikace s úřady bylo nutné vyřešit otázku uchování digitálního obsahu. V rámci efektivity a úspornosti by jistě nebylo vhodné veškeré výstupy z datových schránek a Czech POINTů tisknout a ukládat jako tuny papíru. Bylo proto přistoupeno k záměru vybudovat institut, který by umožnil dlouhodobé, bezpečné a důvěryhodné uchování a zpřístupnění elektronických dokumentů.

Podle slov manažera projektu Národního digitálního archivu Jiřího Bernase trvala příprava celého projektu sedm let. Samotná realizace probíhala mezi lety 2008 a 2013 a z velké části byla podpořena z Evropského fondu pro regionální rozvoj, konkrétně z Integrovaného operačního programu. Pro zajímavost uvádím, že celkový rozpočet činil cca 467 mil. Kč a dotace pokryla 397 mil. Kč. (IOP – kvalita života, 2012 – 2014)

Obrázek 8: Budova Národního digitálního archivu v Praze 4

Zdroj: IOP – kvalita života

12 Centrální registr administrativních budov (CRAB)

Implementace strategie Smart Administration ale není pouze o eGovernmentu, jejími součástmi jsou i mnohé další aktivity, které vedou ke zjednodušení procesů, otevřenosti k občanům a lepšímu využívání zdrojů. Do této skupiny patří například projekt Centrálního registru administrativních budov (CRAB). Jedná se o systém, který centrálně mapuje administrativní budovy a prostory, které jsou využívány organizačními složkami státu a státními organizacemi. Potřeba tohoto registru vychází ze skutečnosti, že Česká republika neměla aktuální celostátní přehled o administrativních objektech ve vlastnictví státu, o jejich využívání a dále o umístění organizačních složek státu v nestátních budovách. Historie tohoto registru se datuje od května 2008, přičemž do podoby projektového záměru byl zpracován v roce 2009 a v lednu 2010 byl projekt předložen k žádosti o dotaci z Integrovaného operačního programu.

Náklady na vybudování Centrálního registru dosáhly 255 mil. Kč a dotace z Evropské unie pokryla 85 % nákladů, přičemž zbytek byl hrazen z rozpočtu Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Česká republika tak má díky dotaci ze strukturálních fondů centrální systém, který eviduje nemovitý majetek využívaný k administrativním účelům. CRAB poskytuje přehled o obsazenosti budov a využívání ploch, takže dochází k minimalizaci neúčelového vynakládání prostředků na pořizování nových budov a prostor. CRAB umožňuje také nabídnout nepotřebný nemovitý majetek k pronájmu či prodeji.

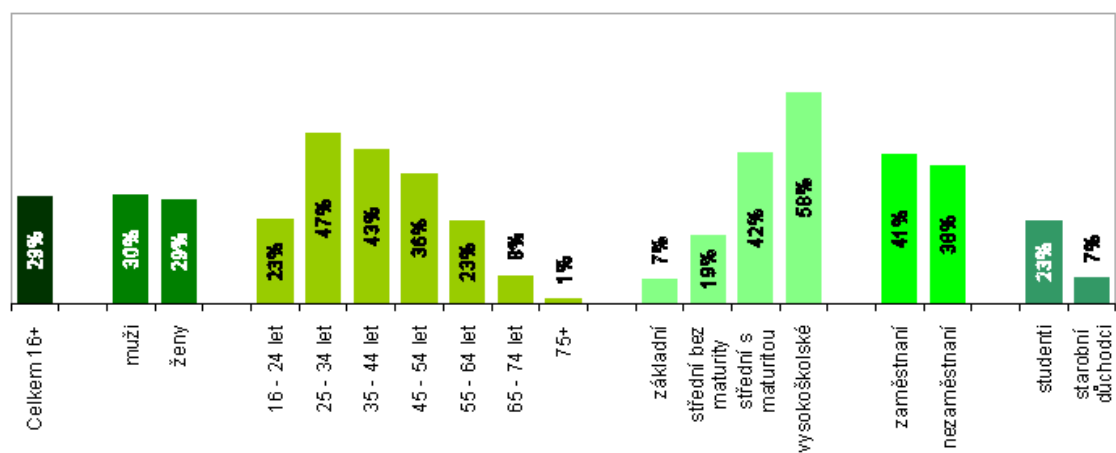
13 eGovernment a Češi

Na základě dříve uvedených údajů je zřejmé, že Česká republika, respektive veřejná správa v České republice, již má poměrně dobře rozvinutou základní strukturu nástrojů eGovernmentu. Druhý pohled na eGovernment nabízí intenzita a konkrétní způsob využívání zmíněných nástrojů samotnými obyvateli České republiky. Dovolím si přidat zobecňující předpoklad, že podle toho, jak je využíván internet, je možné zhruba odvodit i přístup Čechů k nástrojům eGovernmentu.

Podle šetření Českého statistického úřadu provedeného v roce 2012 používá internet ve vztahu k veřejné správě 29 % občanů starších 16 let.

V absolutním vyjádření je to více než 2,5 mil. jednotlivců. Podrobnější statistiku využívání internetu ve vztahu k veřejné správě ukazuje graf, který občany porovnává podle pohlaví, věku, vzdělání a sociálního statusu. Výsledky nejsou dle mého názoru nijak překvapivé. Češi se staví poměrně konzervativně k jakýmkoliv změnám a tak doba, kdy budou využívat naplno všech výhod elektronizované veřejné správy, teprve přijde. Stejně tak pokud porovnáváme využívání internetu podle věkové, vzdělanostní a sociální struktury, nepřináší níže prezentovaný graf nijak překvapivé výsledky. Lidé ve věku 16 – 24 let s úřady obecně komunikují minimálně a na druhé straně skupina osob starší 65 let využívá informační technologie pouze v malé míře.

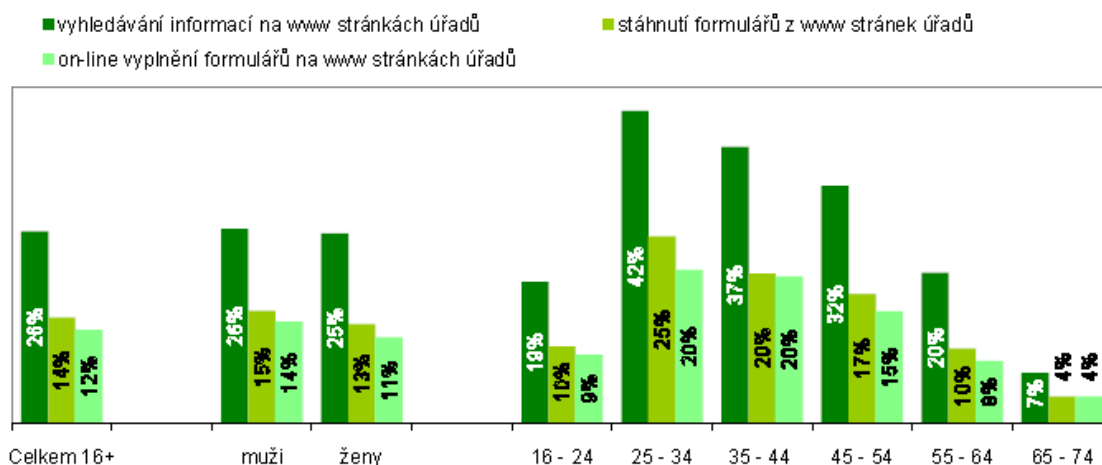
Graf 3: Struktura obyvatel používající internet ve vztahu k veřejné správě, 2012

Zdroj: Český statistický úřad

Z hlediska statistiky je dále zajímavé, jakým způsobem vlastně Češi internet ve vztahu k veřejné správě využívají. Odpověď nabízí následující graf, který obyvatele porovnává podle pohlaví a věku.

Graf 4: Způsob využívání internetu ve vztahu k veřejné správě, 2012

Zdroj: Český statistický úřad

Jak je vidět, nejčastější činností je pouhé vyhledávání informací na stránkách úřadů. Přímé vyplnění a odeslání formulářů, tedy to podstatné, co elektronizace přináší, využívá v celkovém součtu pouze 12 % obyvatel. To potvrzuje můj pohled na českou veřejnost, která je poměrně konzervativní.

V souvislosti se snahami o efektivní a přátelskou veřejnou správu tedy dochází k určitému paradoxu, kdy je na modernizaci vynakládán obrovský objem prostředků, nicméně občané nových forem nevyužívají. Může za tím být i určitá obecná nedůvěra v různé elektronické systémy. Občané se bojí například úniku a zneužití citlivých informací, přitom na sociálních sítích na sebe sami prozradí téměř vše. Dle mého názoru tento paradox odstraní až čas a nastupující mladá generace.

13.1 Konkrétní zlepšení veřejné správy v ČR v duchu Smart Administration z pohledu občana

Následující přehled ukazuje na konkrétní výhody, které přináší zavádění eGovernmentu a dalších opatření chytré veřejné správy pro občany. Díky novým komunikačním technologiím a novému pojetí je možné vyřídit úkony na úřadech rychleji a pohodlněji.

Zřejmě první opatření, které občané zaznamenali již v roce 2002, byla možnost podat daňové priznání prostřednictvím aplikace EPO na stránkách České daňové správy.

Tato aplikace umožňuje daňové přiznání přímo odeslat správci daně, nicméně v tomto případě musí mít poplatník zaveden elektronický podpis. Tento může nejjednodušěji získat na pobočkách České pošty se službou Czech POINT. Nejlevnější forma elektronického podpisu stojí, dle Ceníku České pošty platného od 1. června 2014, 348 Kč. Pokud občan nechce využít možnosti přímého odeslání daňového přiznání správci daně, může si přes tuto aplikaci daňové přiznání pouze vyplnit, vytisknout, vlastnoručně podepsat a podat na finančním úřadě osobně. Výhodou této formy je, že EPO provádí sama příslušné součty a upozorní na možné chyby.

Dalším krokem k efektivní veřejné správě založené na principu eGovernmentu, jsou již dříve zmíněné elektronické podatelny. Jedná se o službu občanům, prostřednictvím které mohou zaslat na e-mailovou schránku úřadu či ministerstva například žádosti o stavební povolení, o nový občanský nebo řidičský průkaz či různé stížnosti. Tato podání musí být opět ověřena elektronickým podpisem.

Pro občana představují elektronické podatelny úsporu času, kterou tak nemusí strávit čekáním na úřadě, ale hlavně také možnost vyřídit dotyčné záležitosti mimo standardní úřední hodiny.

Nejviditelnějším krokem veřejné správy směrem k občanovi jsou pak kontaktní místa Czech POINT. Tuto iniciativu hodnotím velice pozitivně – myšlenka komunikace se státem z jednoho místa je v dnešní době, kde čas představuje nejvýznamnější komoditu, jistě všemi velice vítaná. Nejde ale jen o ušetřený čas, ale také dopravní náklady, kdy občan již nemusí pro ty nejzákladnější žádosti či výpisy cestovat například do krajského města. Na Czech POINTech, kterými jsou obecní úřady, pracoviště Hospodářské komory, ale hlavně rozsáhlá pobočková síť České pošty je možné požádat například o výpis z rejstříku trestů, výpis z živnostenského rejstříku, výpis z bodového hodnocení řidiče, Czech POINTy dále umožňují autorizovanou konverzi dokumentů, ověřování listin nebo přijetí podání pro živnostenské úřady.

Na kontaktních místech Czech POINT lze požádat také o zřízení datové schránky. Pro orgány veřejné správy a právnické osoby je její zřízení povinné, ale komunikaci může ulehčit také občanovi-fyzické osobě. Pokud tedy chce občan šetřit čas, má pravidelně přístup k internetu a běžné úřední hodiny orgánů veřejné správy jsou pro něj nedostačující, představuje datová schránka spolehlivý komunikační prostředek.

Její výhodou proti elektronickým podatelnám představuje skutečnost, že není nutné mít zřízen elektronický podpis, který je zpoplatněn a vybíráním a odesíláním korespondence lze pověřit i jinou osobu.

Výchozím bodem v komunikaci s úřady přes internet je tzv. Portál veřejné správy. Na adrese portal.gov.cz najdou občané, podnikatelé, živnostníci a také cizinci mnoho užitečných odkazů a informací týkajících se komunikace s úřady. Velice se mi líbí odkaz, který se jmenuje „Řešení životních situací.“ V životě nastanou chvíle, kdy člověk musí jednat s orgány veřejné správy a není si jistý, jak postupovat, co vyplnit, na koho se obrátit a podobně. Právě proto je na Portálu veřejné správy tento chytrý rozcestník. Po jeho rozkliknutí si občan vybere kategorii, do níž nastalá situace spadá. Například pokud ztratí zaměstnání, v kategorii „zaměstnání“ najde kompletní návod, jak v této situaci postupovat krok za krokem.

Dalším příkladem je oddíl „cestování,“ kde je možné dohledat veškeré informace, postupy a kontakty v případě vzniklé krizové situace na zahraniční dovolené. Tento oddíl nabízí řešení v případě vzniku dopravní nehody, hospitalizace v zahraničí, odcizení osobních potřeb nebo krachu cestovní kanceláře.

Portál veřejné správy dále umožňuje například zažádat o některé typy výpisů ze základních nebo veřejných registrů bez nutnosti návštěvy Czech POINTu. Stačí mít jen zřízenou vlastní datovou schránku nebo k ní mít přístup.

Portál veřejné správy spravovaný Ministerstvem vnitra poskytuje i informace o Evropské unii, struktuře veřejné správy v České republice a mnoho dalšího. Je to hlavní informační zdroj systému služeb eGovernmentu a jakási „vstupní brána do elektronického úředního světa České republiky.“ (Vláda ČR, 2007)

14 Ostatní projekty realizované v katastrálním území municipalit

Všechna dosud zmíněná opatření směřující k efektivnější a pružnější veřejné správě vycházejí z iniciativy ústředních orgánů s částečným přesahem do municipálních organizačních složek. Aby bylo dosaženo vytyčeného cíle práce, následují nyní konkrétní projekty, které svým pojetím vycházejí přímo z potřeb obcí.

14.1 Systémová podpora rozvoje meziobecní spolupráce v ČR v rámci území správních obvodů obcí s rozšířenou působností

Největším projektem z hlediska zapojení municipalit a také objemu vyčleněných finančních prostředků v rámci OP Lidské zdroje a zaměstnanost je projekt *Systémová podpora rozvoje meziobecní spolupráce v ČR v rámci území správních obvodů obcí s rozšířenou působností*.

Příjemcem dotace a realizátorem projektu je Svaz měst a obcí České republiky, přičemž zapojit se mohou i obce a města, která nejsou členy Svazu. Samotným cílem Svazu je hájit zájmy a práva sdružených obcí a vytvářet jim podmínky pro řešení společných problémů. Projekt je plně financován z OP Lidské zdroje a zaměstnanost a tato podpora činí takřka 600 mil. Kč.

Záměrem projektu je vytvořit vhodné podmínky pro dlouhodobý rozvoj meziobecní spolupráce v České republice a také odstranit nedůvěru obcí ke vzájemné spolupráci.

„Projekt umožní vytvořit pro podporu spolupráce obcí odborné a administrativní zázemí ve všech územích správních obvodů obcí s rozšířenou působností.“ (Svaz měst a obcí České republiky, 2013) Inspiraci čerpá Svaz měst a obcí hlavně ze zahraničí, kde se prokázalo, že spolupráce obcí umožnila zkvalitnit a zefektivnit veřejné služby a tím získat dodatečné finanční prostředky pro jejich další rozvoj. Projekt podpory meziobecní spolupráce je určen zvláště pro obce, které nemají dostatek kapacit pro zajištění úkolů v samostatné působnosti. V jeho rámci bude zmapována situace ve vybraných územích, budou zpracována témata školství, sociálních služeb, nakládání s odpady a také téma, které je pro daný správní obvod obce aktuální.

Vše bude vedeno v duchu strategie Smart Administration s důrazem na úspory a finanční výhodnost vzájemné spolupráce obcí. Z oblasti školství se jedná o analýzy počtu žáků, vytíženost škol a školek a dojíždění do škol. Otázka sociálních služeb bude projednána především s ohledem na dostatečné finanční zajištění na jejich poskytování a v oblasti odpadového hospodářství bude projekt řešit, jakým způsobem si obce vybírají subjekty, které pro ně tuto činnost zajišťují a jak by bylo možné dosáhnout kýžených úspor. Volitelné téma obcí ke vzájemné spolupráci se může týkat například spolupráce v oblasti veřejné dopravy, podpory cestovního ruchu, podpory vzdělávání či přeshraniční spolupráce.

Projekt je realizován mezi 1. květnem 2013 a 30. červnem 2015, tudíž jeho výsledky nejsou ještě příliš viditelné. V době psaní této práce jsou dosavadním výstupem projektu setkávání nově ustanovených pracovních týmů, které budou mít na starosti analýzy a návrhy na zlepšení v konkrétních obcích.

14.2 Podpora v oblasti strategického řízení a plánování na úrovni krajů a krajských úřadů

S rostoucím pronikáním určitých osvědčených prvků řízení ze soukromého sektoru do veřejné správy souvisí také oblast strategického řízení. Specializovaný portál pro business Managementmania.com jej definuje takto: „strategické řízení je oblastí řízení zaměřenou na dlouhodobé plánování a směřování organizace.“

Zjednodušeně řečeno se jedná o soubor opatření, která nastavují pravidla pro dlouhodobé fungování a zaměření daného subjektu. Pro podporu realizace tohoto principu byl na úrovni krajů v České republice realizován projekt financovaný z OP Lidské zdroje a zaměstnanost. Jeho záměrem bylo sjednotit postupy a metodiky pro řízení územních samosprávných celků a koordinovat pomoc malým obcím. Příjemcem dotace ve výši takřka 17 mil. Kč byla Asociace krajů České republiky. Tento projekt zahrnuje vznik znalostního centra, vytvoření jednotné metodiky a proškolení zaměstnanců. Měl by také přispět ke zvýšení otevřenosti krajských úřadů směrem k obcím i občanům.

Vzhledem k absenci odborných znalostí a zkušeností z praxe nepřináším u tohoto konkrétního projektu vlastní hodnocení. Jedná se do značné míry o interní záležitost krajů, ke které nebylo možné z veřejně přístupných materiálů dohledat bližší skutečnosti.

14.3 Zajištění vzdělávání v eGovernmentu pro ORP Milevsko

Z evropského sociálního fondu, konkrétně z OP Lidské zdroje a zaměstnanost jsou podporovány i malé projekty, které mají přinést zlepšení přímo v konkrétní obci. Jako příklad slouží projekt vzdělávání zaměstnanců správního obvodu obce s rozšířenou působností Milevsko. Projekt byl realizován od 14. září 2009 do 13. září 2012. Rozpočet projektu lehce přesahoval 2 mil. Kč. Cílem bylo podpořit zavádění eGovernmentu, zefektivnit přípravu a rozvoj úředníků a politiků ve městě Milevsko a také zvýšit otevřenost tamějších správních úřadů. Celkem tento kurz absolvovalo 2021 osob. „Realizace probíhala prostřednictvím školitelů Hlavního lektora/managera vzdělávání EGON centra a lektorů proškolených v Institutu pro místní správu Praha a případně dalších školitelů.“ (Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2013) Podle oficiálních materiálů k projektu, které jsou dostupné na internetových stránkách Evropského sociálního fondu v ČR, probíhalo školení formou seminářů a eLearningových kurzů.

Kladně hodnotím snahu města, které bylo konečným příjemcem unijní dotace, o to přenést nejnovější poznatky a zásady z oblasti reformy veřejné správy mezi její přímé vykonavatele. Je totiž známo, že ne vždy jsou nové přístupy, o kterých pojednávají odborné publikace implementovány do praxe.

S principem eGovernmentu respektive Smart Administration by tento problém být neměl, neboť se jedná o nařízení Evropské unie. Kde jsem se však setkal s rozporem mezi teorií a praxí je využívání moderních metod a nástrojů manažerského řízení, které pronikají ze sféry podnikové do sféry veřejné správy. Konkrétně se jedná o metody sebehodnocení a porovnávání výkonnosti, jako například Benchmarking, Normy ISO, CAF/EFQM a Balanced scorecard.

V rámci předmětu Management vyučovaného na Katedře řízení Ekonomické fakulty jsme prováděli dotazníkové šetření mezi starosty dvou námi zvolených obcí a z těchto dotazníků vyplynulo, že oslovení starostové tyto prvky řízení nejen že nevyužívají, ale většinou je ani neznají.

Osobně mohu pouze věřit, že ve městě Milevsko probíhaly výše zmíněné semináře a eLearningové kurzy vzdělávání pod odborným vedením a důslednou kontrolou, neboť oslovení zástupci mi nepodali žádné bližší informace.

14.4 Další skupina projektů realizovaná v rámci municipalit

Strukturální fondy ale neslouží pouze k financování záměrů celostátního významu. Dotační tituly Evropské unie totiž pomáhají i těm nejmenším obcím, kde mohou mít pro jejich budoucí rozvoj zcela zásadní význam, i když publicita realizovaného projektu nepřesahuje hranice katastrálního území. Na druhou stranu se zpravidla jedná o projekty infrastrukturní, vzdělávací a stavebně-technické, které nemají přímý dopad na zlepšení kvality samotné veřejné správy.

Jen tedy zmíním, že v okolí obce, kde v současné době žiji, bylo realizováno hned několik zajímavých projektů, které se sice netýkají efektivnější veřejné správy, ale přinesly a stále přinášejí zlepšování v oblasti kvality života tamějších obyvatel a cestovního ruchu.

Jedná se například o projekt *Záchrana gotického hradu Soběslav*, který získal několik ocenění, o *Revitalizaci děkanského kostela Povýšení svatého Kříže* ve Veselí nad Lužnicí, který díky nové podobě láká k návštěvě i nevěřící a modernizaci železničních tratí, budoucích součástí IV. železničního koridoru, který významně zrychlí cestování vlakem. Právě na projekty tohoto typu mohou municipality využít formu předfinancování či spolufinancování bankovním ústavem. Banky působící v České republice nabízejí různé úvěrové programy a poradenské služby zaměřené právě na využití peněz z Evropské unie.

Podrobnější rozbor projektů tohoto typu s vazbou na banky by za přispění informací od zainteresovaných subjektů vydal na samostatné pojednání a mohl by narušit celistvost této práce.

15 Diskuze

Po představení možností, které má Česká republika pro zlepšování kvality veřejné ze strukturálních fondů následoval přehled konkrétních opatření, která přináší elektronická veřejná správa občanům. Nyní následuje vlastní řešení, respektive návrhy na zlepšení a také náhled jiných autorů, kteří se problematikou veřejné správy v České republice zabývají.

Klub ICT UNIE, tedy sdružení složené z představitelů firem z oboru informačních technologií a elektronických komunikací, podnikatelských subjektů, ale také vzdělávacích institucí, hodnotí například velice kladně projekt Czech POINT. Podle pozičního dokumentu *Přínosy projektů eGovernment v ČR* může být koncepce Czech POINTů dokonce inspirací pro řadu dalších zemí. ICT UNIE kladně hodnotí vhodně zvolenou strategii postupného nárůstu těchto kontaktních míst zřizovaných při již existujících institucích a také modulární přidávání jednotlivých agend a funkcionalit. S tímto názorem se ztotožňují, projekt Czech POINT byl čelními představiteli státu prezentován velice příjemnou a nenásilnou formou jako nejviditelnější bod v posunu k efektivní veřejné správě.

Za vhodnou považují rovněž koncepci umístění těchto kontaktních míst. Městské a obecní úřady představovaly přirozená místa, nicméně populárnějšími a využívanějšími se Czech POINTy staly díky jejich zřízení na pobočkách České pošty. V současné době (2014), kdy právě Česká pošta hledá různé alternativní distribuční cesty ke zvýšení zisku ve vysoce konkurenčním prostředí, považují záměr z roku 2007, tedy existenci Czech POINTů na jejích pobočkách, za takřka vizionářský krok.

Kladně hodnotím rovněž Portál veřejné správy dostupný na adrese <http://portal.gov.cz/>. Jedná se o přehledný a intuitivní rozcestník, který nabízí běžnému občanovi pomoc v komunikaci s orgány veřejné správy a srozumitelnou formou prezentuje návod na řešení konkrétních životních situací.

Projekt eGON jakožto symbol eGovernmentu v České republice mi svým pojetím a především pak vizuální prezentací sympatický není. Ve snaze o přílišné přiblížení reforem běžnému občanovi došlo k vytvoření dětské a nedůstojné formy.

Dočítat se na oficiálních stránkách Ministerstva vnitra o tom, jak se z eGONa jako malého dítěte stal dospělý člověk, který svými prsty cítí podněty a rychlostí blesku na ně reaguje, mi přijde ve znalostní společnosti nevhodné. Ze své pozice občana bych byl pro lepší vizuální prezentaci změn ve veřejné správě, která by působila moderněji, než infantilně se usmívající oranžový panáček ve společnosti své růžové manželky „s barákem.“ Navrhuji spíše bublinový motiv vycházející ze stylu Czech POINTu, který by byl více nadčasový.

Projekt datových schránek považuji za bezpečnou, jednoduchou a pohodlnou formu komunikace s úřady. Jejich povinné využívání mezi orgány veřejné správy a mezi firmami představuje logický krok k postupnému celoplošnému nasazení.

Krokem k efektivnější veřejné správě, potažmo ke zjednodušení života občanů, mohlo být i zavedení Jednoho inkasního místa. Mělo jít o „vytvoření nové soustavy orgánů státní správy, která bude integrovat funkce výběru příjmů veřejných rozpočtů, všech daní, cel a sociálního a zdravotního pojištění na jeden účet (...).“ (Ministerstvo financí ČR, 2010) Tento projekt měl být rovněž financován ze strukturálních fondů, nicméně z části také kvůli politickým zájmům různých stran zůstává stále nerealizovaný.

V době psaní této práce je zatím také nejistý osud tzv. registru smluv. Jedná se o zákon, podle kterého by orgány veřejné správy měly povinnost zveřejňovat obsah smluv, faktur a objednávek na internetu, aby byla zajištěna kontrola nad tím, zda nedochází ke korupci či plýtvání veřejnými prostředky. Důležitým aspektem by pak byla skutečnost, že pokud nebude smlouva zveřejněna na internetu, tak neplatí, čímž by mělo být zabráněno obcházení tohoto zákona. V tomto případě se sice nejedná o projekt kofinancovaný ze strukturálních fondů, ale jistě by přinesl zlepšení do oblasti veřejné správy, neboť by se stala více transparentní.

Činitelem, který nepřímo ovlivňuje změny ve veřejné správě, jsou média. Informace jako taková představuje velice ceněnou komoditu. Například internet nabízí uživateli reklamy přesně podle toho, jaké stránky navštěvuje a jaká slovní spojení vyhledává. Média všeho druhu denně informují o nových kauzách a skutečnostech souvisejících s plánovanými či prováděnými změnami ve veřejné správě. Mnohdy jsou však prezentovány úmyslně pozměněné či dokonce nepravdivé skutečnosti za účelem diskreditace.

Tímto významnou měrou přispívají k šíření negativismu a odporu k jakýmkoliv změnám. Média mají obrovskou moc a při zlepšování kvality veřejné správy je nutné s nimi počítat, neboť mají i funkci kontrolní.

15.1 Zákon o státní službě

Se zkvalitňováním veřejné správy v kontextu evropských fondů velice úzce souvisí potřeba členských států mít schválený a účinný Zákon o státní službě. Jedná se o normu, která má zajišťovat silné a nezávislé postavení státních úředníků a také jejich transparentní systém odměňování.

Zákonem má být zaručena také profesionalita a stabilita státních zaměstnanců, díky čemuž bude veřejná správa fungovat efektivně a bude schopna aplikovat právní řád Evropské unie. Tento zákon u nás sice existuje od roku 2002, čímž Česko splnilo jednu z podmínek pro vstup do Evropské unie, ale tristní je skutečnost, že nikdy nenabyl účinnosti. Díky střídání vlád byl několikrát přepracováván a jeho účinnost byla neustále odkládána. S takovýmto přístupem se ovšem neztotožňuje Evropská komise, která přišla s různým opatřením, které Českou republiku přiměje ke schválení tohoto zákona. Pokud nebude mít Česká republika, jako dosud jediná členská země Evropské unie, schválený a účinný Zákon o státní službě, nebude moci v programovém období 2014 – 2020 čerpat peníze z evropských fondů. V současné době tedy probíhají intenzivní jednání, neboť vláda si nemůže dovolit připravit Českou republiku o dotace, neboť by tím zásadně zbrzdila její ekonomický rozvoj.

Nicméně do tohoto stavu nemusela situace dospět, kdyby se volení zástupci nezabývali neustálými politickými útoky na své opoziční kolegy a také kdyby voliči dali mandát silné vládě, která je schopná podobné zásadní zákony prosadit. Je to škoda, neboť máme vážené odborníky, kteří se mohou měřit se světovou špičkou v různých oblastech.

Toto nesmírně škodí nejen nám, ale i pověsti České republiky v zahraničí. Stejně tak je škodlivé neustálé střídání politických zástupců, které prodlužuje, komplikuje a prodražuje správná opatření na správných místech.

Z hlediska dalšího rozvoje chytré veřejné správy, u nás sehrála významnou roli politická nestabilita. Neustálé střídání vlád a nejednotnost postupů, kdy každý nově nastupující ministr prosazuje pouze své pojetí dané problematiky a veškerá dosud schválená opatření hned odsoudí, považuji za náš největší problém na cestě k chytré veřejné správě.

Česká republika tedy rozvoj elektronické veřejné správy v kontextu Smart Administration započala dobře, ale vážne její vizuální prezentace a v důsledku politické nestability i její další rozvoj.

Závěr

Možností, jak zlepšit veřejnou správu je jistě velmi mnoho, snad každého by napadla nějaká, byť sebemenší maličkost, která by přispěla ke zlepšení prostředí na úřadech či v obcích. V souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie bylo nutné k veřejné správě přistoupit komplexněji a zároveň vypracovat pro její jednotlivé složky řešení na míru. Veřejnou správu jako systém by bylo možné rozebrat podstatně podrobněji, nicméně to není záměrem této práce. Jejím cílem je poskytnout srozumitelný a ucelený přehled o tom, jakým způsobem se daří zlepšit kvalitu veřejné správy prostřednictvím fondů Evropské unie.

Evropská unie jako společenství, bývá často kritizována pro přílišnou byrokracii a zásahy do národních zájmů jednotlivých členských států, ale na druhé straně se stále snaží podporovat chudší státy a regiony. Tato podpora má za následek rovněž mobilizaci přírodních, kapitálových a lidských zdrojů v národních ekonomikách. Kromě zlepšování životní úrovně samotných krajů, měst a obcí tak dochází prostřednictvím finančních pobídek k růstu HDP a snižování nezaměstnanosti.

Vedle Evropské unie pomáhají se zkvalitňováním veřejné správy a zvláště pak samosprávy, bankovní ústavy. Nabídka jejich služeb je poměrně široká, nicméně podrobnější informace je možné získat pouze osobním setkáním s příslušným bankéřem či konzultantem. Pro účely této práce tak nebylo možné ani v rámci banky získat příliš podrobné informace, neboť podléhají bankovnímu tajemství.

Práce poskytuje základní přehled o systému veřejné správy a o možnostech jejího financování z nadnárodních zdrojů Evropské unie. Konkrétní příklady projektů v analytické části ukazují, jak celý tento systém funguje a jaký přínos z něj mají běžní občané. Kéž je tato práce základem pro hlubší studium strukturálních fondů Evropské unie, respektive jejich vazby na veřejnou správu v České republice.

Summary

Main aim of thesis is to show how Structural Funds of the European Union can help to improve the environment in the Czech Republic.

The first part explains basic terms and connection between public administration and the European funds. I present here an overview of European funds, too. One chapter also describes the process of obtaining subsidy. I also shortly mention about the future programming period of the European Union.

The second part of my thesis consist projects co-financed by the EU funds. These projects are focused on improving the quality of public administration at national, but also local level. I bring an overview of how easily people can communicate through implemented measures with the offices, too. I append also the current problems that the Czech Republic in connection with the use of subsidies from European funds solves and what the future may have an impact.

Support from EU funds and banks are important for the sustainable development of municipalities. I present this work as a basic for studying the possibility of improving the quality of public administration in the Czech Republic.

Keywords

municipality, public administration, Smart Administration, eGovernment, EU funds, operational programmes, subsidies, project, banks,

Seznam literatury

Odborná literatura

Čadil, J. (2010). *Regionální ekonomie. Teorie a aplikace*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck

Čmejrek, J., Kopřiva, R. (2007). *Základy veřejné správy*. Praha: ČZU, PEF

Dvořák, P. (2008). *Veřejné finance, fiskální nerovnováha a finanční krize*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck

Edwards, E. Mary. (2007). *Regional and urban economics and economic development: theory and methods*. Boca Raton: Auerbach Publications

Hamerníková, B., Maaytová, A. a kol. (2007). *Veřejné finance*. Praha: ASPI

Koudelka, Z. (2007). *Samospráva*. Praha: Linde Praha, a.s.

Linhart, J. a kol. (2004). *Slovník cizích slov pro nové století*. Litvínov: Dialog

Lidinský, V., Švarcová, I., Budiš, P., Loebl, Z., Procházková, B. (2008) *eGovernment bezpečně*. Praha: Grada Publishing

Půček, M., Ochrana, F. a kol. (2009). *Chytrá veřejná správa: kohezní politika*. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj, Národní orgán pro koordinaci

Provazníková, R. (2009). *Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: GRADA Publishing, a.s.

Uhlířová, J. (2012). *EGovernment v České republice*. (Diplomová práce, Masarykova univerzita, Brno, Česká republika). Dostupné na http://is.muni.cz/th/385210/esf_m/Diplomova_prace.pdf

Elektronické zdroje

Businessinfo.cz. (2007). *Regionální operační programy*. Dostupné na <http://www.businessinfo.cz/cs/dotace-a-financovani/zdroje-financovani-z-eu/regionalni-operacni-programy-rop.html>

Dvořák, V. *Teoretické principy sociální správy*. (kurz pro studenty oborů Sociální politika a Sociální péče). eAMOS – výukový systém Jihočeské univerzity. Dostupné na http://eamos.pf.jcu.cz/amos/ksb/externi/ksb_7434/1.htm

Evropská komise. (2012). *Zastoupení v České republice*. Dostupné na http://ec.europa.eu/ceskarepublika/cr_eu/index_cs.htm

ICT UNIE. (2013). Poziční dokument *Přínosy projektů eGovernment v ČR*. Dostupné na http://www.ictu.cz/fileadmin/docs/Akce_Spis/Pracovni_skupiny/Klub_SPIS/ICTU-brozura-Prinos-eGov_13-10-10.pdf

IOP – kvalita života. (2012 – 2014). Dostupné na <http://www.kvalitazivota.eu/projekt/zakladni-registry-aktualni-informace-na-jednom-miste>

IOP – kvalita života. (2012 – 2014). Dostupné na <http://www.kvalitazivota.eu/projekt/narodni-digitalni-archiv>

Managementmania.com. (2014). *Strategické řízení (Strategic Management)*. Dostupné na <https://managementmania.com/cs/strategicke-rizeni>

Ministerstvo financí ČR. (2012). *Státní závěrečný účet za rok 2011*. Dostupné na <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/monitoring/plneni-statniho-rozpocetu/2011/statni-zaverecny-ucet-za-rok-2011-2068>

Ministerstvo financí ČR. (2010). *Jedno inkasní místo pro příjmy veřejných rozpočtů*. Dostupné na <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/regulace/jedno-inkasni-misto/zakladni-informace>

Ministerstvo práce a sociálních věcí. (2013). *Evropský sociální fond v ČR*. Dostupné na <http://www.esfcr.cz/projekty/systemova-podpora-rozvoje-meziobecni-spoluprace-v-cr-v-ramci>

Ministerstvo práce a sociálních věcí. (2013). *Evropský sociální fond v ČR*. Dostupné na <http://www.esfcr.cz/projekty/zajisteni-vzdelavani-v-egovernmentu-pro-orp-milevsko>

Ministerstvo práce a sociálních věcí. (2014). *Nové dotace z EU na roky 2014 – 2020: Jaké příležitosti firmám přinesou?*. Dostupné na <http://www.mpsv.cz/cs/17565>

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. (2009). *Strukturální fondy*. Dostupné na [http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Informace-a-dokumenty/Glosar/P/Politika-hospodarske-a-socialni-soudrznosti-EU-\(HS](http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Informace-a-dokumenty/Glosar/P/Politika-hospodarske-a-socialni-soudrznosti-EU-(HS)

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. (2009). *Strukturální fondy*. Dostupné na <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Fondy-EU/Informace-o-fondech-EU>

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. (2009). *Strukturální fondy*. Dostupné na <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Fondy-EU/Programy-2007-2013>

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. (2007). *Abeceda fondů Evropské unie 2007 – 2013*. Dostupné na <http://www.euroskop.cz/gallery/8/2589-9154cd8399eab9d640d182d674da42b7.pdf>

Ministerstvo vnitra ČR. (2014). *eGON jako symbol eGovernmentu*. Dostupné na <http://www.mvcr.cz/clanek/egon-jako-symbol-egovernmentu-moderniho-pratelskeho-a-efektivniho-uradu-252052.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>

Ministerstvo vnitra ČR. (2014). *Evropské peníze pomáhají modernizovat veřejnou správu*. Dostupné na <http://projekty.osf-mvcr.cz/cz/SitePages/DomovskaStranka.aspx>

Ministerstvo vnitra ČR. (2007). *Czech POINT*. Dostupné na <http://www.czechpoint.cz/web/?q=node/22>

Ministerstvo vnitra ČR. (2010). *Základní registry*. Dostupné na <http://www.mvcr.cz/clanek/zakladni-registry-verejne-spravy.aspx>

Ministerstvo vnitra ČR. (2011). *eGON a Klaudie – symboly eGovernmentu*. Dostupné na <http://www.mvcr.cz/clanek/klaudie-od-spravy-majetku-k-modelu-poskytovani-a-odebirani-sluzeb.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>

Ministerstvo vnitra ČR. (2010). *Portál odboru strukturálních fondů*. Dostupné na <http://www.osf-mvcr.cz/integrovaný-operacní-program>

Ministerstvo vnitra ČR. (2010). *Portál odboru strukturálních fondů*. Dostupné na <http://www.osf-mvcr.cz/vyzvy/vyzva-62-otevrena-do-3-9-2010>

Ministerstvo vnitra ČR. (2010). Brožura *eGovernment; Veřejná správa jako živý organizmus*. Dostupné na http://www.czechpoint.cz/web/docs/eGon_brozura.pdf

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. (2013 – 2014). *Evropa 2020*. Dostupné na <http://www.msmt.cz/mezinarodni-vztahy/strategie-evropa-2020>

Svaz měst a obcí České republiky. (2013). *Meziobecní spolupráce*. Dostupné na <http://www.smocr.cz/cz/nase-projekty/meziobecní-spolupráce/o-projektu.aspx>

Vláda ČR. (2007). *Efektivní veřejná správa a přátelské služby*. Dostupné na <http://www.mvcr.cz/clanek/modernizace-verejne-spravy-49614.aspx?q=Y2hudW09Mw%3D%3D>

Legislativa

Zákon č. 128/2000 Sb. § 1

Zákon č. 128/2000 Sb. § 3

Zákon č. 243/2000 Sb. § 4

Seznam obrázků

Obrázek 1: Schéma veřejné správy	4
Obrázek 2: Model "dělat správné věci správně"	8
Obrázek 3: Hexagon veřejné správy	18
Obrázek 4: eGON jako živý organismus	24
Obrázek 5: Logo Czech POINT	25
Obrázek 6: Klaudie a eGON jako partneři	29
Obrázek 7: Logo datové schránky	30
Obrázek 8: Budova Národního digitálního archivu v Praze 4	32

Seznam grafů

Graf 1: Počet výstupů z kontaktních míst Czech POINT v letech 2009 - 2013	26
Graf 2: Podíl jednotlivých pracovišť Czech POINT podle umístění	27
Graf 3: Struktura obyvatel používající internet ve vztahu k veřejné správě, 2012	34
Graf 4: Způsob využívání internetu ve vztahu k veřejné správě, 2012	35